

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Урядового комітету з питань
європейської та євроатлантичної інтеграції,
міжнародного співробітництва, правової
політики та правоохоронної діяльності
від 20 березня 2025 р.
(протокол № 3)

02019L2034 — UA — 05.12.2019 — 000.002

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EURLex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2034

від 27 листопада 2019 року

про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

(ОБ L 314, 05.12.2019, с.

64)

Із виправленнями, внесеними:

[Виправленням, ОБ L 405, 02.12.2020, с. 84 \(2019/2034\)](#)

► С1

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2034

від 27 листопада 2019 року

про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила стосовно:

- (a) початкового капіталу інвестиційних фірм;
- (b) наглядових повноважень та інструментів для пруденційного нагляду за інвестиційними фірмами з боку компетентних органів;
- (c) здійснення пруденційного нагляду за інвестиційними фірмами з боку компетентних органів у спосіб, що відповідає правилам, визначеним у Регламенті (ЄС) № 2019/2033;
- (d) вимог щодо публікації інформації для компетентних органів у сфері пруденційного регулювання та нагляду за інвестиційними фірмами.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до інвестиційних фірм, які авторизовані та підлягають нагляду згідно з Директивою 2014/65/ЄС.

▼C1

2. Як відступ від параграфу 1, розділи IV та V цієї Директиви не застосовуються до інвестиційних фірм, зазначених у статті 1(2) і (5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, які підлягають нагляду в розрізі відповідності пруденційним вимогам згідно з розділами VII та VIII Директиви 2013/36/ЄС відповідно до другого підпараграфу статті 1(2) і третього підпараграфу статті 1(5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033

▼B

Стаття 3

Терміни та означення

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «компанія з надання додаткових послуг» означає суб'єкта господарювання, основна діяльність якого полягає у володінні чи управлінні майном, управлінні послугами з опрацювання даних або в подібній діяльності, яка є додатковою до основної діяльності однієї або більше інвестиційних фірм;
- (2) «авторизація» означає авторизацію інвестиційної фірми згідно зі статтею 5 Директиви 2014/65/ЄС;
- (3) «філія» означає філію, як означено в пункті (30) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (4) «тісні зв'язки» означає тісні зв'язки, як означено в пункті (35) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (5) «компетентний орган» означає орган публічної влади або орган держави-члена, який офіційно визнаний та уповноважений, згідно з положеннями національного права, здійснювати нагляд за інвестиційними фірмами згідно із цією Директивою в рамках системи нагляду, яка діє у відповідній державі-члені;
- (6) «дилер товарів і квот на викиди» означає дилера товарів і квот на викиди, як означено в пункті (150) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (7) «контроль» означає відносини між материнською та дочірньою компаніями, як описано у статті 22 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС (¹) або у стандартах бухгалтерського обліку, під дію яких підпадає інвестиційна фірма згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 (²), або подібні відносини між будь-якою фізичною чи юридичною особою та суб'єктом господарювання;
- (8) «відповідність вимогам щодо перевірки капіталу групи» означає відповідність материнської компанії групи інвестиційних фірм вимогам статті 8 Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (9) «кредитна установа» означає кредитну установу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (10) «деривативи» означає деривативи, як означено в пункті (29) статті 2(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 (³);
- (11) «фінансова установа» означає фінансову установу, як означено в пункті (14) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (12) «гендерно нейтральна політика винагороди» означає гендерно нейтральну політику винагороди, як означено в пункті (65) статті 3(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2013/36/ЄС, зі змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/878 (⁴);
- (13) «група» означає групу, як означено в пункті (11) статті 2 Директиви 2013/34/ЄС;
- (14) «консолідований стан» означає консолідований стан, як означено в пункті (11) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (15) «орган нагляду за групою» означає компетентний орган, відповідальний за нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи материнських інвестиційних фірм Союзу та інвестиційних фірм, контрольованих материнськими інвестиційними холдинговими компаніями Союзу або материнськими фінансовими холдинговими компаніями Союзу змішаного типу;
- (16) «держава-член розташування головного офісу» означає державу-член розташування головного офісу, як означено в пункті (55)(а) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (17) «держава-член ведення діяльності» означає державу-член ведення діяльності, як означено в пункті (56) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (18) «початковий капітал» означає капітал, який вимагається для цілей авторизації в якості інвестиційної фірми, сума і тип якого визначені у статтях 9 та 11;
- (19) «інвестиційна фірма» означає інвестиційну фірму, як означено в пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (20) «група інвестиційних фірм» означає групу інвестиційних фірм, як означено в пункті (25) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (21) «інвестиційна холдингова компанія» означає інвестиційну холдингову компанію, як означено в пункті (23) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (22) «інвестиційні послуги та інвестиційна діяльність» означає інвестиційні послуги та інвестиційну діяльність, як означено в пункті (2) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (23) «орган управління» означає орган управління, як означено в пункті (36) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (24) «орган управління у своїй наглядовій функції» означає орган управління, який виконує функцію нагляду та моніторингу за виробленням й ухваленням управлінських рішень;

- (25) «фінансова холдингова компанія змішаного типу» означає фінансову холдингову компанію змішаного типу, як означено в пункті (15) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС (⁵);
- (26) «холдингова компанія зі змішаною діяльністю» означає материнську компанію, іншу ніж фінансова холдингова компанія, інвестиційна холдингова компанія, кредитна установа, інвестиційна фірма або фінансова холдингова компанія змішаного типу в розумінні Директиви 2002/87/ЄС, серед дочірніх компаній якої є щонайменше одна інвестиційна фірма;
- (27) «вище керівництво» означає вище керівництво, як означено в пункті (37) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (28) «материнська компанія» означає материнську компанію, як означено в пункті (32) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (29) «дочірня компанія» означає дочірню компанію, як означено в пункті (33) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (30) «системний ризик» означає системний ризик, як означено в пункті (10) статті 3(1) Директиви 2013/36/ЄС;
- (31) «материнська інвестиційна фірма Союзу» означає материнську інвестиційну фірму Союзу, як означено в пункті (56) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (32) «материнська інвестиційна холдингова компанія Союзу» означає материнську інвестиційну холдингову компанію Союзу, як означено в пункті (57) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (33) «материнська фінансова холдингова компанія Союзу змішаного типу» означає материнську фінансову холдингову компанію Союзу змішаного типу, як означено в пункті (58) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
2. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 58 для доповнення цієї Директиви шляхом уточнення термінів та означень, визначених у параграфі 1, щоб:
- (а) забезпечити послідовне застосування цієї Директиви;
- (б) врахувати, при застосуванні цієї Директиви, зміни на фінансових ринках.

РОЗДІЛ II

КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ

Стаття 4

Призначення та повноваження компетентних органів

1. Держави-члени повинні призначити один або більше компетентних органів для виконання функцій і обов'язків, передбачених у цій Директиві та в Регламенті (ЄС) № 2019/2033. Держави-члени повинні повідомити Комісію, ЕВА та ESMA про таке призначення та, у випадку існування більше ніж одного компетентного органу, про функції та обов'язки кожного компетентного органу.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи здійснювали нагляд за діяльністю інвестиційних фірм та, якщо застосовно, інвестиційних холдингових компаній та фінансових холдингових компаній змішаного типу з метою оцінювання відповідності вимогам цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи були наділені всіма необхідними повноваженнями, включно з повноваженням проводити виїзні перевірки згідно зі статтею 14, для отримання інформації, необхідної для оцінювання відповідності інвестиційних фірм і, якщо застосовно, інвестиційних холдингових компаній та фінансових холдингових компаній змішаного типу вимогам цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033 і для розслідування можливих порушень таких вимог.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи мали експертні знання, ресурси, операційну спроможність, повноваження та незалежність, необхідні для виконання функцій, пов'язаних із пруденційним наглядом, розслідуваннями та санкціями, визначеними в цій Директиві.
5. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми надавали компетентним органам усю інформацію, необхідну для оцінювання відповідності інвестиційних фірм національним положенням, які транспонують цю Директиву, та їх відповідності Регламенту (ЄС) № 2019/2033. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб механізми внутрішнього контролю, адміністративні процедури та процедури бухгалтерського обліку інвестиційних фірм давали змогу компетентним органам у будь-який час перевіряти їх відповідність зазначеним положенням.
6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми реєстрували всі свої операції та документували системи і процеси, які підпадають під дію цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033, так, щоб компетентні органи мали змогу в будь-який час оцінити відповідність національним положенням, які транспонують цю Директиву, і відповідність Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

Стаття 5

Дискреційні повноваження компетентних органів застосовувати до певних інвестиційних фірм вимоги Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентні органи можуть ухвалити рішення про застосування вимог Регламенту (ЄС) № 575/2013, згідно з пунктом (с) першого підпараграфу статті 1(2) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, до інвестиційної фірми, яка здійснює будь-які види діяльності, визначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, якщо загальна вартість консолідованих активів інвестиційної фірми, розрахована як середнє значення за попередні 12 місяців, дорівнює або перевищує 5 млрд євро і застосовується один або більше зазначених нижче критеріїв:
  - (a) інвестиційна фірма здійснює зазначені види діяльності в такому обсязі, що банкрутство або фінансові труднощі інвестиційної фірми можуть спричинити системний ризик;
  - (b) інвестиційна фірма є учасником клірингу, як означено в пункті (3) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
  - (c) компетентний орган вважає це обґрунтованим з огляду на розмір, характер, обсяг і складність діяльності відповідної інвестиційної фірми, з урахуванням принципу пропорційності та беручи до уваги один або більше зазначених нижче факторів:
    - (i) важливість інвестиційної фірми для економіки Союзу або відповідної держави-члена;
    - (ii) важливість транскордонної діяльності інвестиційної фірми;
    - (iii) взаємозв'язаність інвестиційної фірми з фінансовою системою;
2. Параграф 1 не застосовують до дилерів товарів і квот на викиди, компаній колективного інвестування або страхових компаній.
3. Якщо компетентний орган ухвалить рішення про застосування вимог Регламенту (ЄС) № 575/2013 до інвестиційної фірми згідно з параграфом 1, така інвестиційна фірма підлягає нагляду в розрізі відповідності пруденційним вимогам згідно з розділами VII та VIII Директиви 2013/36/ЄС.
4. Якщо компетентний орган вирішить відкликати рішення, ухвалене згідно з параграфом 1, він повинен невідкладно повідомити інвестиційну фірму.

Будь-яке рішення, ухвалене компетентним органом згідно з параграфом 1, не застосовується, якщо інвестиційна фірма більше не відповідає будь-якому з порогових значень, які вказані в зазначеному параграфі та розраховані за 12 послідовних місяців.
5. Компетентні органи повинні невідкладно повідомляти ЕВА про будь-яке рішення, ухвалене згідно з параграфами 1, 3 і 4.
6. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для уточнення критеріїв, визначених у пунктах (a) і (b) параграфу 1, і забезпечує їх послідовне застосування. ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у другому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 6

Співпраця у державі-члені

1. Компетентні органи повинні тісно співпрацювати з органами публічної влади або органами, відповідальними в їхніх державах-членах за нагляд за кредитними та фінансовими установами. Держави-члени повинні вимагати, щоб такі компетентні органи і такі органи публічної влади або відповідальні органи без затримки обмінювалися будь-якою інформацією, що є важливою або релевантною для виконання їхніх функцій і обов'язків.
2. Компетентні органи, відмінні від органів, призначених згідно зі статтею 67 Директиви 2014/65/ЄС, повинні створити механізм для співпраці із зазначеними органами та обміну всією інформацією, яка є релевантною для виконання їхніх відповідних функцій і обов'язків.

Стаття 7

Співпраця в рамках Європейської системи фінансового нагляду

1. У ході виконання своїх обов'язків компетентні органи повинні враховувати конвергенцію наглядових інструментів і практик при застосуванні правових положень, ухвалених згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 2019/2033.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб:
  - (a) компетентні органи як сторони Європейської системи фінансового нагляду (ESFS) співпрацювали з довірою та повною взаємоповагою, зокрема, при забезпеченні обміну відповідною, достовірною та вичерпною інформацією між ними та іншими сторонами ESFS;
  - (b) компетентні органи брали участь у діяльності ЕВА та, у відповідних випадках, у роботі колегій органів нагляду, зазначених у статті 48 цієї Директиви та у статті 116 Директиви 2013/36/ЄС;
  - (c) компетентні органи докладали всіх зусиль для дотримання настанов та рекомендацій, виданих ЕВА відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, і для реагування на попередження та рекомендації, видані Європейською радою із системних ризиків (ESRB) згідно зі статтею 16 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1092/2010 (⁶);
  - (d) компетентні органи тісно співпрацювали з ESRB;
  - (e) завдання та повноваження, покладені на компетентні органи, не перешкоджали виконанню їхніх обов'язків як членів ЕВА або ESRB згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 2019/2033.

Стаття 8

Союзний вимір нагляду

Компетентні органи в кожній державі-члені під час виконання своїх загальних обов'язків повинні належним чином враховувати потенційний вплив їхніх рішень на стабільність фінансової системи в інших відповідних державах-членах і в Союзі в цілому, зокрема, у надзвичайних ситуаціях, беручи до уваги інформацію, доступну у відповідний момент часу.

РОЗДІЛ III
ПОЧАТКОВИЙ КАПІТАЛ

Стаття 9

Початковий капітал

1. Початковий капітал інвестиційної фірми, що вимагається, згідно зі статтею 15 Директиви 2014/65/ЄС, для авторизації на надання будь-якої з інвестиційних послуг або здійснення будь-якого з видів інвестиційної діяльності, визначених у пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, становить 750 000 євро.
2. Початковий капітал інвестиційної фірми, що вимагається, згідно зі статтею 15 Директиви 2014/65/ЄС, для авторизації на надання будь-якої з інвестиційних послуг або здійснення будь-якого з видів інвестиційної діяльності, визначених у пунктах (1), (2), (4), (5) і (7) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, якщо вона не має дозволу на зберігання грошових коштів або цінних паперів, які належать клієнтам, становить 75 000 євро.
3. Початковий капітал інвестиційної фірми, що вимагається, згідно зі статтею 15 Директиви 2014/65/ЄС, для інвестиційних фірм, інших ніж фірми, зазначені в параграфах 1, 2 і 4 цієї статті, становить 150 000 євро.
4. Початковий капітал інвестиційної фірми, авторизованої на надання інвестиційних послуг або здійснення видів інвестиційної діяльності, зазначеної в пункті (9) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, якщо інвестиційна фірма здійснює операції за власний рахунок або має відповідний дозвіл, повинен становити 750 000 євро.

Стаття 10

Покликання на початковий капітал у Директиві 2013/36/ЄС

З 26 червня 2021 року покликання на рівні початкового капіталу, встановлені у статті 9 цієї Директиви, необхідно тлумачити як такі, що замінюють покликання в інших правових актах Союзу на рівні початкового капіталу, встановлені в Директиві 2013/36/ЄС, таким чином:

- (a) покликання на початковий капітал інвестиційних фірм у статті 28 Директиви 2013/36/ЄС необхідно тлумачити як покликання на статтю 9(1) цієї Директиви;
- (b) покликання на початковий капітал інвестиційних фірм у статтях 29 і 31 Директиви 2013/36/ЄС необхідно тлумачити як покликання на статтю 9(2), (3) або (4) цієї Директиви, залежно від видів інвестиційних послуг та інвестиційної діяльності інвестиційної фірми;
- (c) покликання на початковий капітал у статті 30 Директиви 2013/36/ЄС необхідно тлумачити як покликання на статтю 9(1) цієї Директиви.

Стаття 11

Склад початкового капіталу

Початковий капітал інвестиційної фірми повинен бути сформований згідно зі статтею 9 Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

РОЗДІЛ IV
ПРУДЕНЦІЙНИЙ НАГЛЯД

ГЛАВА I

Принципи пруденційного нагляду

Секція 1

Компетенція та обов'язки держав-членів розташування головного офісу та держав-членів ведення діяльності

Стаття 12

Компетенція компетентних органів держав-членів розташування головного офісу та держав-членів ведення діяльності

Відповідальність за пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами покладається на компетентні органи держави-члена розташування головного офісу, без обмеження положень цієї Директиви, які покладають відповідальність на компетентні органи держави-члена ведення діяльності.

Стаття 13

Співпраця між компетентними органами різних держав-членів

1. Компетентні органи різних держав-членів повинні тісно співпрацювати для цілей виконання їхніх обов'язків відповідно до цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033, зокрема, шляхом невідкладного обміну інформацією про інвестиційні фірми, у тому числі такою інформацією:

- (a) інформація про структуру управління та власності інвестиційної фірми;
- (b) інформація про відповідність інвестиційної фірми вимогам до власних коштів;
- (c) інформація про відповідність інвестиційної фірми вимогам до ризику концентрації та вимогам до ліквідності;
- (d) інформація про адміністративні процедури, процедури бухгалтерського обліку та механізми внутрішнього контролю інвестиційної фірми;
- (e) будь-які інші релевантні фактори, які можуть вплинути на ризик, пов'язаний з інвестиційною фірмою.

2. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні невідкладно надавати компетентним органам держави-члена ведення діяльності будь-яку інформацію та висновки щодо будь-яких потенційних проблем і ризиків, що їх інвестиційна фірма становить для захисту клієнтів або стабільності фінансової системи в державі-члені ведення діяльності, які вони виявили при здійсненні нагляду за діяльністю інвестиційної фірми.

3. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні діяти на основі інформації, наданої компетентними органами держави-члена ведення діяльності, шляхом вжиття всіх заходів, необхідних для запобігання або усунення потенційних проблем і ризиків, як зазначено в параграфі 2. За запитом, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні детально пояснити компетентним органам держави-члена ведення діяльності, яким чином вони врахували інформацію та висновки, надані компетентними органами держави-члена ведення діяльності.

4. Якщо після повідомлення інформації та висновків, зазначених у параграфі 2, компетентні органи держави-члена ведення діяльності вважають, що компетентні органи держави-члена розташування головного офісу не вжили необхідних заходів, зазначених у параграфі 3, компетентні органи держави-члена ведення діяльності можуть, поінформувавши компетентні органи держави-члена розташування головного офісу, ЕВА та ESMA, вжити належних заходів для захисту клієнтів, яким надаються послуги, або для захисту стабільності фінансової системи.

Компетентні органи можуть передавати справи на розгляд до ЕВА, якщо запит на співпрацю, зокрема запит на обмін інформацією, був відхилений або за ним не здійснювалися жодні дії протягом розумного строку. Щодо таких справ, ЕВА може, без обмеження статті 258 ДФЄС, діяти згідно з повноваженнями, покладеними на нього згідно зі статтею 19 Регламенту (ЄС) № 1093/2010. ЕВА може також допомагати компетентним органам у досягненні згоди щодо обміну інформацією згідно із цією статтею з власної ініціативи відповідно до другого підпараграфу статті 19(1) зазначеного Регламенту.

5. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу, які не погоджуються із заходами компетентних органів держави-члена ведення діяльності, можуть передати це питання на розгляд ЕВА,

який повинен діяти згідно з процедурою, встановленою у статті 19 Регламенту (ЄС) № 1093/2010. У випадках, коли ЕВА діє згідно із зазначеною статтею, він повинен ухвалити будь-яке рішення протягом одного місяця.

6. Для цілей оцінювання умови в пункті (с) першого підпараграфу статті 23(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033 компетентний орган держави-члена розташування головного офісу інвестиційної фірми може звернутися до компетентного органу держави-члена розташування головного офісу учасника клірингу із запитом про надання інформації щодо маржинальної моделі та параметрів, які використовуються для розрахування маржинальної вимоги відповідної інвестиційної фірми.

7. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення вимог щодо виду та характеру інформації, зазначеної в параграфах 1 і 2 цієї статті.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

8. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення стандартних форм, шаблонів і процедур для вимог щодо обміну інформацією з метою сприяння здійсненню нагляду за інвестиційними фірмами.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

9. ЕВА повинен подати Комісії проекти технічних стандартів, зазначених у параграфах 7 та 8, до 26 червня 2021 року.

Стаття 14

Виїзні перевірки та інспекції філій, заснованих в інших державах-членах

1. Держави-члени ведення діяльності повинні передбачити, щоб у випадках, коли інвестиційна фірма, авторизована в іншій державі-члені, здійснює свою діяльність через філію, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу могли, поінформувавши компетентні органи держави-члена ведення діяльності, проводити, самотійно або через посередників, яких вони призначають із цією метою, виїзні перевірки щодо інформації, зазначеної у статті 13(1), та інспекції таких філій.

2. Компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні, для цілей нагляду та якщо, на їхню думку, це доцільно з міркувань стабільності фінансової системи в державі-члені ведення діяльності, мати повноваження проводити в індивідуальному порядку виїзні перевірки та інспекції щодо діяльності, яку здійснюють філії інвестиційних фірм на їхній території, і вимагати від філії надання інформації про її діяльність.

Перш ніж проводити такі перевірки та інспекції, компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні невідкладно провести консультації з компетентними органами держави-члена розташування головного офісу.

У якнайкоротший строк після проведення таких перевірок та інспекцій компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні передати компетентним органам держави-члена розташування головного офісу отриману інформацію та висновки, які мають значення для оцінювання ризиків відповідної інвестиційної фірми.

Секція 2

Професійна таємниця та обов'язок щодо звітування

Стаття 15

Професійна таємниця та обмін конфіденційною інформацією

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи та всі особи, які працюють або працювали на такі компетентні органи, включно з особами, зазначеними у статті 76(1) Директиви 2014/65/ЄС, були зобов'язані зберігати професійну таємницю для цілей цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

Конфіденційна інформація, отримана такими компетентними органами та особами в ході виконання їхніх обов'язків, може розкриватися лише в узагальненому або агрегованому вигляді таким чином, щоб було неможливо ідентифікувати окремі інвестиційні фірми або осіб, без обмеження випадків, що регулюються кримінальним правом.

У випадках, коли інвестиційна фірма була оголошена банкрутом або перебуває на стадії примусової ліквідації, конфіденційну інформацію, яка не стосується третіх осіб, можна розкривати в цивільних чи комерційних провадженнях, якщо таке розкриття необхідне для здійснення провадження.

2. Компетентні органи повинні використовувати конфіденційну інформацію, яку збирають, передають або якою обмінюються відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 2019/2033, тільки з метою виконання їхніх обов'язків, зокрема, для таких цілей:

- (a) для моніторингу дотримання пруденційних правил, визначених у цій Директиві та в Регламенті (ЄС) № 2019/2033;
- (b) для застосування санкцій;
- (c) у ході оскарження рішень компетентних органів в адміністративному порядку;
- (d) у судових провадженнях, ініційованих відповідно до статті 23.

3. Фізичні і юридичні особи та інші органи, відмінні від компетентних органів, які отримують конфіденційну інформацію відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 2019/2033, повинні використовувати таку інформацію тільки для цілей, які чітко передбачені компетентним органом, або згідно з національним правом.

4. Компетентні органи можуть обмінюватися конфіденційною інформацією для цілей параграфу 2, чітко вказувати, як поводитися з такою інформацією, і встановлювати чіткі обмеження щодо будь-якої подальшої передачі такої інформації.

5. Обов'язок, зазначений у параграфі 1, не повинен перешкоджати компетентним органам передавати конфіденційну інформацію до Комісії, якщо така інформація необхідна для здійснення Комісією її повноважень.

6. Компетентні органи можуть надавати ЕВА, ESMA, ESRB, центральним банкам держав-членів, Європейській системі центральних банків (ЄСЦБ) та Європейському Центральному Банку, що виступають у якості органів кредитно-грошового регулювання, та, у відповідних випадках, органам публічної влади, відповідальним за оверсайт платіжних систем і систем розрахунків, конфіденційну інформацію, необхідну для виконання їхніх завдань.

Стаття 16

Угоди про співпрацю з третіми країнами для обміну інформацією

З метою виконання їхніх наглядових завдань відповідно до цієї Директиви або Регламенту (ЄС)

№ 2019/2033 і обміну інформацією компетентні органи, ЕВА та ESMA, згідно зі статтею 33 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 або статтею 33 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, залежно від випадку, можуть укладати угоди про співпрацю з наглядовими органами, а також з органами або організаціями третіх країн, відповідальними за виконання зазначених нижче завдань, за умови, що на розкриття інформації поширюються гарантії збереження професійної таємниці, які є принаймні еквівалентними гарантіям, встановленим у статті 15 цієї Директиви:

- (a) нагляд за фінансовими установами та фінансовими ринками, у тому числі нагляд за фінансовими суб'єктами, які мають ліцензію на здійснення діяльності центральних контрагентів, якщо центральні контрагенти були визнані згідно зі статтею 25 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 (⁷);
- (b) ліквідація та банкрутство інвестиційних фірм і подібні процедури;
- (c) оверсайт органів, які займаються ліквідацією та банкрутством інвестиційних фірм і подібними процедурами;
- (d) проведення обов'язкових аудитів фінансових установ або установ, які здійснюють управління схемами компенсації;

- (e) оверсайт осіб, відповідальними за проведення обов'язкових перевірок бухгалтерської звітності фінансових установ;
- (f) оверсайт осіб, які працюють на ринках квот на викиди, з метою забезпечення консолідованого аналізу фінансових і спотових ринків;
- (g) оверсайт осіб, які працюють на ринках деривативів на сільськогосподарську продукцію, з метою забезпечення консолідованого аналізу фінансових і спотових ринків.

Стаття 17

Обов'язки осіб, відповідальних за контроль річної та консолідованої звітності

Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка особа, авторизована згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС (⁸), яка виконує в інвестиційній фірмі завдання, описані у статті 73 Директиви 2009/65/ЄС або статті 34 Директиви 2013/34/ЄС, або будь-яке інше завдання, передбачене законом, була зобов'язана оперативним повідомляти компетентні органи про будь-який факт або рішення, що стосується такої інвестиційної фірми або суб'єкта господарювання, який має тісні зв'язки з такою інвестиційною фірмою, що:

- (a) становить суттєве порушення законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, встановлених згідно із цією Директивою;
- (b) може вплинути на безперервне функціонування інвестиційної фірми; або
- (c) може призвести до відмови засвідчувати звітність або до оформлення звіту із застереженнями.

Секція 3

Санкції, повноваження з розслідування та право на оскарження

Стаття 18

Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи

1. Без обмеження наглядових повноважень, зазначених у секції 4 глави 2 розділу IV цієї Директиви, включно з повноваженнями з розслідування та повноваженнями компетентних органів щодо застосування санкцій, а також права держав-членів передбачати та застосовувати кримінальні санкції, держави-члени повинні встановити правила стосовно адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів і забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали повноваження застосовувати такі санкції та заходи у випадку порушень національних положень, які транспонують цю Директиву, або Регламенту (ЄС) № 2019/2033, у тому числі, якщо інвестиційна фірма:

- (a) не створює внутрішні механізми управління, як визначено у статті 26;
- (b) не надає компетентним органам інформацію або надає неповну чи неточну інформацію щодо виконання обов'язку з дотримання вимог до власних коштів, визначених у статті 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, на порушення пункту (b) статті 54(1) зазначеного Регламенту;
- (c) не надає компетентним органам, на порушення пункту (e) статті 54(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, інформацію про ризик концентрації або надає неповну чи неточну інформацію;
- (d) зазнає ризику концентрації понад ліміти, визначені у статті 37 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, без обмеження статей 38 і 39 зазначеного Регламенту;
- (e) неодноразово або на постійній основі не утримує ліквідні активи на порушення статті 43 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, без обмеження статті 44 зазначеного Регламенту;
- (f) не розкриває інформацію або надає неповну чи неточну інформацію на порушення положень, визначених у частині шостій Регламенту (ЄС) № 2019/2033;

- (g) здійснює виплати власникам інструментів, включених до власних коштів інвестиційної фірми, у випадках, коли стаття 28, 52 або 63 Регламенту (ЄС) № 575/2013 забороняє такі виплати власникам інструментів, включених до власних коштів;
- (h) визнана відповідальною за серйозне порушення національних положень, ухвалених відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 (⁹);
- (i) дозволяє одній або більше особам, які не відповідають статті 91 Директиви 2013/36/ЄС, стати або залишатися членом органу управління.

Держави-члени, які не встановлюють правила стосовно адміністративних санкцій у випадку порушень, які підпадають під дію національного кримінального права, повинні передати Комісії відповідні положення кримінального права.

Такі адміністративні санкції та інші адміністративні заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

2. Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, зазначені в першому підпараграфі параграфу 1, повинні включати:

- (a) публічну заяву, у якій зазначаються відповідальна фізична або юридична особа, інвестиційна фірма, інвестиційна холдингова компанія або фінансова холдингова компанія змішаного типу та характер порушення;
- (b) наказ, що зобов'язує відповідальну фізичну або юридичну особу припинити відповідну поведінку та утримуватися від повторення такої поведінки;
- (c) тимчасову заборону членам органу управління інвестиційної фірми або будь-яким іншим фізичним особам, які визнані відповідальними, здійснювати функції в інвестиційних фірмах;
- (d) у випадку юридичної особи — адміністративні штрафні санкції в розмірі до 10% сукупного чистого річного обороту, включаючи валовий дохід, який складається з процентів, що підлягають отриманню, і подібного доходу, доходу від акцій та інших цінних паперів зі змінним або фіксованим доходом, а також комісій або зборів суб'єкта господарювання за попередній господарський рік;
- (e) у випадку юридичної особи — адміністративні штрафні санкції в розмірі, що не більше ніж удвічі перевищує суму прибутків, які було отримано, чи збитків, яких вдалося уникнути внаслідок порушення, якщо такі прибутки або збитки можна визначити;
- (f) у випадку фізичної особи — адміністративні штрафні санкції в розмірі до 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, в еквівалентному розмірі в національній валюті станом на 25 грудня 2019 року.

Якщо суб'єкт господарювання, зазначений у пункті (e) першого підпараграфу, є дочірньою компанією, відповідним валовим доходом вважається валовий дохід згідно з консолідованою звітністю кінцевої материнської компанії за попередній фінансовий рік.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі порушення інвестиційною фірмою національних положень, які транспонують цю Директиву, або положень Регламенту (ЄС) № 2019/2033, компетентний орган міг застосовувати адміністративні санкції до членів органу управління та до інших фізичних осіб, які, згідно з національним правом, є відповідальними за порушення.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб при визначенні типу адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів, зазначених у параграфі 1, і рівня адміністративних штрафних санкцій компетентні органи враховували всі релевантні обставини, у тому числі, у відповідних випадках:

- (a) тяжкість і тривалість порушення;
- (b) ступінь відповідальності фізичних або юридичних осіб, відповідальних за порушення;
- (c) фінансову стійкість фізичних або юридичних осіб, відповідальних за порушення, у тому числі за розміром загального обороту юридичних осіб або річного доходу фізичних осіб;

- (d) значущість прибутків, які отримали юридичні особи, відповідальні за порушення, або збитків, яких вони уникнули;
- (e) будь-які збитки, понесені третіми особами у зв'язку з порушенням;
- (f) рівень співпраці з відповідними компетентними органами;
- (g) попередні порушення з боку фізичних або юридичних осіб, відповідальних за порушення; (h) будь-які потенційні системні наслідки порушення.

Стаття 19

Повноваження з розслідування

Держави-члени повинні забезпечити наявність у компетентних органів усіх повноважень щодо збору інформації та розслідування, необхідних для виконання їхніх функцій, у тому числі:

- (a) повноваження вимагати надання інформації від таких фізичних або юридичних осіб:
  - (i) інвестиційні фірми, засновані у відповідній державі-члені;
  - (ii) інвестиційні холдингові компанії, засновані у відповідній державі-члені;
  - (iii) фінансові холдингові компанії змішаного типу, засновані у відповідній державі-члені;
  - (iv) холдингові компанії зі змішаною діяльністю, засновані у відповідній державі-члені;
  - (v) особи, що належать до суб'єктів, зазначених у пунктах (i)–(iv);
  - (vi) треті особи, яким суб'єкти, зазначені в пунктах (i)–(iv), передали на аутсорсинг виконання операційних функцій або здійснення операційної діяльності;
- (b) повноваження проводити всі необхідні розслідування щодо будь-якої особи, вказаної в пункті (a), яка заснована або розташована у відповідній державі-члені, у тому числі право:
  - (i) вимагати надання документів особами, зазначеними в пункті (a);
  - (ii) перевіряти бухгалтерські книги та записи осіб, зазначених у пункті (a), і робити копії або виписки з таких бухгалтерських книг і записів;
  - (iii) отримувати письмові або усні пояснення від осіб, зазначених у пункті (a), або від їхніх представників чи персоналу;
  - (iv) опитувати будь-яку іншу відповідну особу з метою збору інформації стосовно предмета розслідування;
- (c) повноваження проводити всі необхідні інспекції у службових приміщеннях юридичних осіб, зазначених у пункті (a), і будь-яких інших суб'єктів господарювання, які підпадають під нагляд у розрізі відповідності вимогам до перевірки капіталу групи, якщо компетентний орган є органом нагляду за групою, за умови попереднього повідомлення іншим відповідним компетентним органам.

Стаття 20

Публікація інформації про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи публікували на своїх офіційних вебсайтах, без невиправданої затримки, інформацію про будь-які адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, застосовані згідно зі статтею 18, які не були оскаржені або більше не підлягають оскарженню. Така публікація повинна містити інформацію про тип і характер порушення та про фізичну або юридичну особу, до якої застосовується санкція або захід. Таку інформацію публікують тільки після повідомлення відповідній особі про відповідні санкції або заходи та тією мірою, якою така публікація є необхідною та пропорційною.

2. Якщо держави-члени дають дозвіл на публікацію інформації про адміністративні санкції або інші адміністративні заходи, застосовані згідно зі статтею 18, які були оскаржені, компетентні органи також повинні опублікувати на своєму офіційному вебсайті інформацію про статус оскарження та його результат.

3. Компетентні органи повинні публікувати інформацію про адміністративні санкції або інші адміністративні заходи, застосовані згідно зі статтею 18, анонімно за будь-якої з таких обставин:

- (a) санкцію або захід застосовано до фізичної особи та встановлено, що публікація персональних даних такої особи є непропорційною;
- (b) публікація може становити загрозу для поточного кримінального розслідування або стабільності фінансових ринків;
- (c) публікація може завдати непропорційної шкоди відповідним інвестиційним фірмам або фізичним особам.

4. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб інформація, опублікована згідно із цією статтею, зберігалася на їхньому офіційному вебсайті щонайменше протягом п'яти років. Персональні дані можна зберігати на офіційному вебсайті компетентного органу тільки у випадках, коли це дозволено застосованими правилами захисту даних.

Стаття 21

Повідомлення ЕВА про санкції

Компетентні органи повинні повідомляти ЕВА про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, застосовані відповідно до статті 18, про будь-яке оскарження таких санкцій та інших адміністративних заходів і його результат. ЕВА повинен вести центральну базу даних щодо адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів, про які йому було повідомлено, виключно для цілей обміну інформацією між компетентними органами. До такої бази даних повинні мати доступ тільки компетентні органи та ESMA, і вона повинна регулярно оновлюватися не рідше одного разу на рік.

ЕВА повинен забезпечувати функціонування вебсайту, який містить посилання на кожен публікацію компетентним органом інформації про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи, застосовані відповідно до статті 18, із зазначенням періоду, за який кожна держава-член оприлюднює інформацію про адміністративні санкції та інші адміністративні заходи.

Стаття 22

Повідомлення про порушення

1. Держави-члени повинні забезпечити створення компетентними органами дієвих і надійних механізмів для сприяння оперативному повідомленню про потенційні та наявні порушення національних положень, які транспонують цю Директиву, і Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

Такі механізми повинні включати:

- (a) спеціальні процедури для отримання, опрацювання таких повідомлень і здійснення подальших дій, включно зі створенням безпечних каналів зв'язку для передачі таких повідомлень;
- (b) належний захист працівників інвестиційних фірм, які повідомляють про порушення, вчинені в межах інвестиційної фірми, від помсти, дискримінації та інших видів несправедливого ставлення з боку інвестиційної фірми;
- (c) захист персональних даних, що стосуються особи, яка повідомляє інформацію про порушення, а також фізичної особи, яка ймовірно є відповідальною за таке порушення, згідно з Регламентом (ЄС) № 2016/679;
- (d) чіткі правила, які гарантують конфіденційність у всіх випадках стосовно особи, яка повідомляє про порушення, вчинені в межах інвестиційної фірми, крім випадків, коли розкриття інформації вимагається відповідно до національного права в контексті подальших розслідувань або адміністративних чи судових проваджень.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми мали належні процедури для внутрішнього повідомлення їхніми працівниками про наявні або потенційні порушення через спеціальний незалежний канал. Зазначені процедури можуть бути забезпечені соціальними партнерами за умови, що такі процедури пропонують такий самий рівень захисту, як зазначено в пунктах (b), (c) і (d) параграфу 1.

Стаття 23

Право на оскарження

Держави-члени повинні забезпечити, щоб рішення та інструменти, ухвалені відповідно до Регламенту (ЄС) № 2019/2033 або відповідно до законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, ухвалених згідно з цією Директивою, могли бути оскаржені.

ГЛАВА 2

Процес перевірки

Секція 1

Процес оцінювання достатності внутрішнього капіталу та процес оцінювання внутрішніх ризиків

Стаття 24

Внутрішній капітал та ліквідні активи

1. Інвестиційні фірми, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та неваємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, повинні мати надійні, дієві та комплексні механізми, стратегії та процеси для оцінювання та підтримання на постійній основі сум, типів і розподілу внутрішнього капіталу та ліквідних активів, що їх вони вважають достатніми для покриття характеру та рівня ризиків, які інвестиційні фірми можуть становити для інших суб'єктів і яких вони зазнають або можуть зазнати самі.

2. Механізми, стратегії та процеси, зазначені в параграфі 1, повинні бути належними та пропорційними характеру, обсягу та складності діяльності відповідної інвестиційної фірми. Вони підлягають регулярній внутрішній перевірці.

Компетентні органи можуть вимагати, щоб інвестиційні фірми, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та неваємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, застосовували вимоги, передбачені в цій статті, тією мірою, якою компетентні органи вважають це доцільним.

Секція 2

Внутрішнє управління, прозорість, підхід до ризиків та винагорода

Стаття 25

Сфера застосування цієї секції

1. Ця секція не застосовується, якщо на підставі статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033 інвестиційна фірма встановила, що вона відповідає визначеним у ній умовам для кваліфікації в якості малої та неваємозв'язаної інвестиційної фірми.

2. Якщо інвестиційна фірма, яка не виконала всі умови, визначені у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, починає їм відповідати, ця секція не застосовується після спливу шести місяців із дати, у яку вона почала відповідати таким умовам. Ця секція не застосовується до інвестиційної фірми після спливу зазначеного періоду, тільки якщо інвестиційна фірма безперервно продовжувала відповідати умовам, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, протягом зазначеного періоду і якщо вона повідомила про це компетентний орган.

3. Якщо інвестиційна фірма встановить, що вона більше не відповідає всім умовам, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, вона повинна повідомити про це компетентний орган і дотримуватися положень цієї секції протягом 12 місяців із дати, у яку було проведено відповідне оцінювання.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми застосовували положення, встановлені у статті 32, до винагороди, встановленої за надані послуги або результати роботи у фінансовому році, що слідує за фінансовим роком, у якому було проведено оцінювання, зазначене в параграфі 3.

У разі застосування цієї секції та статті 8 Регламенту (ЄС) № 2019/2033 держави-члени повинні забезпечити, щоб ця секція застосовувалася до інвестиційних фірм на індивідуальній основі.

У разі застосування цієї секції та пруденційної консолідації, зазначеної у статті 7 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, держави-члени повинні забезпечити, щоб ця секція застосовувалася до інвестиційних фірм на індивідуальній та консолідованій основі.

Як відступ від третього підпараграфа, ця секція не застосовується до дочірніх компаній, включених до консолідованого стану, які засновані у третіх країнах, якщо материнська компанія в Союзі може довести компетентним органам, що застосування цієї секції є незаконним згідно із законодавством відповідної третьої країни, у якій засновані такі дочірні компанії.

Стаття 26

Внутрішнє управління

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми мали надійні механізми управління, у тому числі усі зазначені нижче елементи:

- (a) чітку організаційну структуру із чітко визначеними, прозорими та узгодженими сферами відповідальності;
- (b) ефективні процеси виявлення, моніторингу та звітування про ризики, яких інвестиційні фірми зазнають або можуть зазнати, або ризики, які вони становлять або можуть становити для інших суб'єктів;
- (c) належні механізми внутрішнього контролю, у тому числі надійні адміністративні процедури та процедури бухгалтерського обліку;
- (d) політики та практики винагороди, які відповідають і сприяють раціональному та дієвому управлінню ризиками.

Політики та практики винагороди, зазначені в пункті (d) першого підпараграфа, повинні бути гендерно нейтральними.

2. При створенні механізмів, зазначених у параграфі 1, необхідно враховувати критерії, визначені у статтях 28–33.

3. Механізми, зазначені в параграфі 1, повинні бути належними та пропорційними характеру, обсягу та складності ризиків, характерних для бізнес-моделі та діяльності відповідної інвестиційної фірми.

4. ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен видати настанови щодо застосування механізмів управління, зазначених у параграфі 1.

ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен видати настанови відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 щодо гендерно нейтральних політик винагороди для інвестиційних фірм.

Протягом двох років з дати публікації таких настанов ЕВА повинен надати звіт про застосування інвестиційними фірмами гендерно нейтральних політик винагороди на основі інформації, зібраної компетентними органами.

Стаття 27

Звітування щодо кожної країни

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, які мають філію або дочірню компанію, що є фінансовою установою, як означено в пункті (26) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, у державі-члені або у третій країні, іншій ніж та, у якій інвестиційна фірма отримала авторизацію, щорічно розкривали зазначену нижче інформацію щодо кожної держави-члена та третьої країни:

- (a) найменування, характер діяльності та місцезнаходження будь-яких дочірніх компаній і філій;
- (b) оборот;
- (c) кількість працівників в еквіваленті повної зайнятості;
- (d) прибуток або збиток до оподаткування;
- (e) податок на прибуток або збиток;
- (f) отримані державні субсидії.

2. Інформація, зазначена в параграфі 1 цієї статті, повинна пройти аудиторську перевірку згідно з Директивою 2006/43/ЄС та, якщо можливо, повинна надаватися у вигляді додатка до річної фінансової звітності або, у відповідних випадках, до консолідованої фінансової звітності відповідної інвестиційної фірми.

Стаття 28

Роль органу управління в управлінні ризиками

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління інвестиційної фірми затверджував і періодично переглядав стратегії та політики щодо схильності інвестиційної фірми до ризику та щодо управління, моніторингу та зниження ризиків, яких зазнає або може зазнати інвестиційна фірма, з урахуванням макроекономічної ситуації та бізнес-циклу інвестиційної фірми.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління приділяв достатньо часу забезпеченню належного розгляду питань, зазначених у параграфі 1, і виділяв достатню кількість ресурсів на управління всіма істотними ризиками, яких зазнає інвестиційна фірма.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми створили механізми звітування перед органом управління про всі істотні ризики та політики управління ризиками і будь-які зміни до них.

4. Держави-члени повинні вимагати, щоб усі інвестиційні фірми, які не відповідають критеріям, визначеним у пункті (а) статті 32(4), створили комітет із ризиків, до складу якого входять члени органу управління, що не виконують жодних виконавчих функцій у відповідній інвестиційній фірмі.

Члени комітету з ризиків, зазначеного в першому підпараграфі, повинні мати відповідні знання, навички та експертні знання для повного розуміння та моніторингу стратегії ризику та схильності інвестиційної фірми до ризику. Вони повинні забезпечити, щоб комітет із ризиків надавав органу управління консультації щодо загальної поточної та майбутньої схильності до ризику та стратегії ризику інвестиційної фірми та допомагав органу управління контролювати реалізацію такої стратегії вищим керівництвом. Орган управління зберігає за собою загальну відповідальність за стратегії та політики інвестиційної фірми, які стосуються ризиків.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган управління у своїй наглядовій функції та комітет із ризиків такого органу управління, у разі його створення, мали доступ до інформації про ризики, яких зазнає або може зазнати інвестиційна фірма.

Стаття 29

Підхід до ризиків

1. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми мали надійні стратегії, політики, процеси та системи для виявлення, вимірювання, управління та моніторингу зазначених нижче елементів:

- (a) істотні джерела та наслідки ризику для клієнтів і будь-який суттєвий вплив на власні кошти;

- (b) істотні джерела та наслідки ризику для ринку і будь-який суттєвий вплив на власні кошти;
- (c) істотні джерела та наслідки ризику для інвестиційної фірми, зокрема ті, що можуть знизити рівень доступних власних коштів;
- (d) ризик ліквідності протягом відповідного набору часових періодів, у тому числі протягом доби, щоб забезпечити підтримання інвестиційною фірмою достатнього рівня ліквідних ресурсів, у тому числі в розрізі усунення істотних джерел ризиків згідно з пунктами (a), (b) і (c).

Стратегії, політики, процеси та системи повинні бути пропорційними складності, профілю ризику, сфері діяльності відповідної інвестиційної фірми та допустимому рівню ризику, встановленому органом управління, а також повинні відображати важливість інвестиційної фірми в кожній державі-члені, у якій вона здійснює діяльність.

Для цілей пункту (a) першого підпараграфу та другого підпараграфу компетентні органи повинні враховувати положення національного права, які регулюють відокремлення, що застосовується до грошових коштів клієнтів.

Для цілей пункту (a) першого підпараграфу інвестиційні фірми повинні розглянути можливість страхування професійної відповідальності як дієвий інструмент управління ризиками.

Для цілей пункту (c) першого підпараграфу істотні джерела ризику для інвестиційної фірми включають, у відповідних випадках, істотні зміни балансової вартості активів, у тому числі будь-які вимоги до пов'язаних агентів, банкрутство клієнтів або контрагентів, позиції за фінансовими інструментами, іноземною валютою та товарами, а також зобов'язання в рамках пенсійних схем з установленими виплатами.

Інвестиційні фірми повинні належним чином враховувати будь-який істотний вплив на власні кошти, якщо такі ризики належним чином не покриваються вимогами до власних коштів, розрахованими згідно зі статтею 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

2. Якщо інвестиційним фірмам необхідно згорнути або припинити свою діяльність, компетентні органи повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми, враховуючи життєздатність і сталість їхніх бізнес-моделей і стратегій, приділяли належну увагу вимогам і необхідним ресурсам, які є реалістичними з точки зору строків та підтримання власних коштів і ліквідних ресурсів, упродовж процесу припинення діяльності.

3. Як відступ від статті 25, пункти (a), (c) і (d) параграфу 1 цієї статті застосовуються до інвестиційних фірм, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 58 для доповнення цієї Директиви, щоб забезпечити надійність стратегій, політик, процесів і систем інвестиційних фірм. У зв'язку з цим Комісія повинна враховувати зміни на фінансових ринках, зокрема появу нових фінансових продуктів, зміни стандартів бухгалтерського обліку та зміни, які сприяють конвергенції практик нагляду.

Стаття 30

Політики винагороди

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у ході встановлення та застосування політик винагороди для категорій працівників, у тому числі для вищого керівництва, осіб, що беруть на себе ризик, працівників, які виконують функції контролю, і будь-яких працівників, що отримують загальну винагороду, розмір якої дорівнює щонайменше найнижчому розміру винагороди, яку отримує вище керівництво або особи, що беруть на себе ризик, професійна діяльність яких має істотний вплив на профіль ризику інвестиційної фірми або активів, якими вона управляє, інвестиційні фірми дотримувалися таких принципів:

- (a) політика винагороди чітко задокументована та пропорційна розміру, внутрішній організації та характеру, а також обсягу та складності діяльності інвестиційної фірми;
- (b) політика винагороди є гендерно нейтральною;

- (c) політика винагороди сприяє раціональному та дієвому управлінню ризиками та узгоджується з ним;
- (d) політика винагороди відповідає бізнес-стратегії та цілям інвестиційної фірми, а також враховує довгострокові наслідки ухвалених інвестиційних рішень;
- (e) політика винагороди включає заходи для запобігання конфліктам інтересів, заохочує до відповідального ведення бізнесу та сприяє підвищенню обізнаності щодо ризиків і розсудливому прийняттю ризиків;
- (f) орган управління інвестиційної фірми у своїй наглядовій функції ухвалює та періодично переглядає політику винагороди та несе загальну відповідальність за нагляд за її реалізацією;
- (g) реалізація політики винагороди принаймні раз на рік підлягає централізованій та незалежній внутрішній перевірці з боку контрольних підрозділів;
- (h) працівники, що виконують функції контролю, є незалежними від структурних підрозділів, які вони контролюють, мають відповідні повноваження та отримують винагороду залежно від досягнення цілей, пов'язаних з їхніми функціями, незалежно від результатів у сферах діяльності, які вони контролюють;
- (i) безпосередній нагляд за виплатою винагороди вищим посадовим особам підрозділів з управління ризиками і комплаєнсу здійснює комітет з питань винагороди, зазначений у статті 33, або, якщо такий комітет не створено, орган управління у своїй наглядовій функції;
- (j) політика винагороди, з урахуванням національних правил встановлення заробітної плати, проводить чітке розмежування між критеріями, які застосовуються для визначення:
  - (i) базової фіксованої винагороди, яка передусім відображає відповідний професійний досвід та організаційну відповідальність, як визначено в посадовій інструкції працівника, що є складовою частиною умов працевлаштування; та
  - (ii) змінної винагороди, що відображає сталі та скориговані на ризики результати роботи працівника, а також результати роботи, які перевищують показники, передбачені в посадовій інструкції відповідного працівника;
- (k) фіксована частина становить достатньо високу частку від загальної винагороди, щоб забезпечити можливість реалізації цілком гнучкої політики щодо змінних частин винагороди, у тому числі можливість не виплачувати змінну частину винагороди.

2. Для цілей пункту (к) параграфу 1 держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми встановили належні коефіцієнти співвідношення між змінною та фіксованою частиною загальної винагороди в їхніх політиках винагороди з урахуванням господарської діяльності інвестиційної фірми та пов'язаних ризиків, а також впливу різних категорій працівників, зазначених у параграфі 1, на профіль ризику інвестиційної фірми.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми встановили та застосовували принципи, зазначені в параграфі 1, у спосіб, який відповідає їхньому розміру та внутрішній організації, а також характеру, обсягу та складності їхньої діяльності.

4. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб встановити належні критерії визначення категорій працівників, професійна діяльність яких має істотний вплив на профіль ризику інвестиційної фірми, як зазначено в параграфі 1 цієї статті. ЕВА та ESMA повинні належним чином враховувати Рекомендацію Комісії 2009/384/ЄС (¹⁰), а також наявні настанови щодо винагороди відповідно до директив 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС та 2014/65/ЄС і повинні намагатися мінімізувати відхилення від наявних положень

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Інвестиційні фірми, які отримують надзвичайну публічну фінансову підтримку

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли інвестиційна фірма отримує надзвичайну публічну фінансову підтримку, як означено в пункті (28) статті 2(1) Директиви 2014/59/ЄС:

- (a) така інвестиційна фірма не виплачувала будь-яку змінну винагороду членам органу управління;
- (b) якщо змінна винагорода, яку виплачують працівникам, іншим ніж члени органу управління, не сприяє підтриманню належної бази капіталу інвестиційної фірми та її своєчасній відмові від надзвичайної публічної фінансової підтримки, змінна винагорода повинна обмежуватися часткою чистого доходу.

Стаття 32

Змінна винагорода

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка змінна винагорода, встановлена або сплачена інвестиційною фірмою категоріям працівників, зазначеним у статті 30(1), відповідала всім зазначеним нижче вимогам згідно з такими самими умовами, як визначено у статті 30(3):

- (a) якщо змінна винагорода залежить від результатів роботи, загальну суму змінної винагороди визначають на основі сукупності оцінок результатів роботи особи та відповідного структурного підрозділу і загальних результатів інвестиційної фірми;
- (b) при оцінюванні результатів роботи особи враховуються як фінансові, так і нефінансові критерії;
- (c) оцінка результатів роботи, зазначена в пункті (a), стосується багаторічного періоду, враховуючи бізнес-цикл інвестиційної фірми та її бізнес-ризиків;
- (d) змінна винагорода не впливає на здатність інвестиційної фірми забезпечити належну базу капіталу;
- (e) відсутня гарантована змінна винагорода, окрім як для нових працівників протягом першого року їх роботи і якщо інвестиційна фірма має міцну базу капіталу;
- (f) виплати у зв'язку з достроковим розірванням трудового договору відображають результати роботи особи, досягнуті за певний період, і не є винагородою за незадовільні результати роботи або неправомірні дії;
- (g) пакети винагороди, пов'язані з компенсацією або платою за звільнення від зобов'язань за попередніми трудовими договорами, відповідають довгостроковим інтересам інвестиційної фірми;
- (h) при вимірюванні результатів роботи, які використовуються як основа для розрахунку сум змінної винагороди, враховуються всі види поточних і майбутніх ризиків, а також вимоги до капіталу та ліквідності згідно з Регламентом (ЄС) № 2019/2033;
- (i) при розподілі змінної винагороди в межах інвестиційної фірми враховуються всі типи поточних і майбутніх ризиків;
- (j) принаймні 50% змінної винагороди складають будь-які зазначені нижче інструменти:
  - (i) акції або еквівалентні частки участі, залежно від організаційно-правової форми відповідної інвестиційної фірми;
  - (ii) інструменти з прив'язкою до акцій або еквівалентні негрошові інструменти, залежно від організаційно-правової форми відповідної інвестиційної фірми;
  - (iii) інструменти додаткового капіталу першого рівня, інструменти капіталу другого рівня чи інші інструменти, які можна повністю конвертувати в інструменти основного капіталу першого рівня або списати і які належним чином відображають кредитоспроможність інвестиційної фірми як діючої організації;

- (iv) негрошові інструменти, що відображають інструменти портфелів, які перебувають в управлінні;
- (k) як відступ від пункту (j), якщо інвестиційна фірма не випускає будь-які з інструментів, вказаних у зазначеному пункті, компетентні органи можуть схвалити використання альтернативних механізмів, які слугують тим самим цілям;
- (l) принаймні 40% змінної винагороди відстрочено на період від трьох до п'яти років, залежно від випадку, з огляду на бізнес-цикл інвестиційної фірми, характер її господарської діяльності, її ризику та діяльність відповідної особи, окрім як у випадку змінної винагороди в особливо великому розмірі, де частка відстроченої змінної винагороди повинна становити принаймні 60%;
- (m) до 100% змінної винагороди скорочують у разі слабких або незадовільних фінансових результатів інвестиційної фірми, у тому числі у рамках механізмів *вирахування* та повернення, на основі критеріїв, встановлених інвестиційними фірмами, які, зокрема, охоплюють ситуації, коли відповідна особа:
  - (i) брала участь у діях або є відповідальною за дії, внаслідок яких інвестиційна фірма понесла значні збитки;
  - (ii) більше не вважається такою, що відповідає діловим і етичним вимогам;
- (n) дискреційні пенсійні виплати відповідають бізнес-стратегії, цілям, цінностям і довгостроковим інтересам інвестиційної фірми.

2. Для цілей параграфу 1 держави-члени повинні забезпечити, щоб:

- (a) особи, зазначені у статті 30(1), не використовували особисті стратегії хеджування або винагороди та страхування відповідальності з метою порушення принципів, зазначених у параграфі 1;
- (b) змінна винагорода не виплачувалася за допомогою фінансових механізмів або методів, які сприяють порушенню положень цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

3. Для цілей пункту (j) параграфу 1 інструменти, вказані в зазначеному пункті, повинні підпадати під дію належної політики утримання, спрямованої на узгодження стимулів для особи з більш довгостроковими інтересами інвестиційної фірми, її кредиторів і клієнтів. Держави-члени або їхні компетентні органи можуть встановлювати обмеження щодо видів і структур таких інструментів або забороняти використання певних інструментів у якості змінної винагороди.

Для цілей пункту (l) параграфу 1 право на отримання відстроченої винагороди повинне виникати не раніше ніж на пропорційній основі.

Для цілей пункту (n) параграфу 1, якщо працівник залишає інвестиційну фірму до настання пенсійного віку, дискреційні пенсійні виплати повинні утримуватися інвестиційною фірмою протягом п'яти років у формі інструментів, зазначених у пункті (j). Якщо працівник досягає пенсійного віку та виходить на пенсію, дискреційні пенсійні виплати сплачують працівникові у формі інструментів, зазначених у пункті (j), з урахуванням п'ятирічного періоду утримання.

4. Пункти (j) та (l) параграфу 1 і третій підпараграф параграфу 3 не застосовуються до:

- (a) інвестиційної фірми, якщо вартість її балансових і позабалансових активів за чотирирічний період, що безпосередньо передує відповідному фінансовому року, у середньому, дорівнює або менша за 100 млн євро;
- (b) особи, річний розмір змінної винагороди якої не перевищує 50 000 євро та не становить більше однієї чверті від загальної річної винагороди такої особи.

5. Як відступ від пункту (a) параграфу 4, держава-член може збільшити порогове значення, вказане в зазначеному пункті, за умови, що інвестиційна фірма відповідає таким критеріям:

- (a) інвестиційна фірма не є однією із трьох найбільших інвестиційних фірм за загальною вартістю активів у державі-члені її заснування;

- (b) інвестиційна фірма не підпадає під дію обов'язків або підпадає під дію спрощених обов'язків щодо розроблення планів відновлення та врегулювання згідно зі статтею 4 Директиви 2014/59/ЄС;
- (c) розмір балансових і позабалансових операцій інвестиційної фірми в рамках торгового портфеля дорівнює або менший за 150 млн євро,
- (d) розмір балансових і позабалансових операцій інвестиційної фірми з деривативами дорівнює або менший за 100 млн євро,
- (e) порогове значення не перевищує 300 млн євро; та
- (f) порогове значення доцільно збільшити з урахуванням характеру та обсягу діяльності інвестиційної фірми, її внутрішньої організації та, якщо застосовно, характеристик групи, до якої вона належить.

6. Як відступ від пункту (a) параграфу 4, держава-член може зменшити порогове значення, вказане в зазначеному пункті, за умови, що це доцільно з урахуванням характеру та обсягу діяльності інвестиційної фірми, її внутрішньої організації та, якщо застосовно, характеристик групи, до якої вона належить.

7. Як відступ від пункту (b) параграфу 4, держава-член може ухвалити рішення про те, що працівники, які мають право на річну змінну винагороду в розмірі нижче порогового значення та частки, що зазначені у вказаному пункті, не підпадають під дію визначеного в ньому звільнення з огляду на особливості національного ринку в розрізі практик винагороди або з огляду на характер обов'язків і профіль роботи таких працівників.

8. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення класів інструментів, які відповідають умовам, визначеним у пункті (j)(iii) параграфу 1, і можливих альтернативних механізмів, визначених у пункті (k) параграфу 1.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

9. ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен ухвалити настанови, які сприяють імплементації параграфів 4, 5 і 6 та забезпечують їх послідовне застосування.

Стаття 33

Комітет з питань винагороди

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми, які не відповідають критеріям, визначеним у пункті (a) статті 32(4), створили комітет з питань винагороди. Комітет з питань винагороди повинен мати гендерно збалансовану структуру та висловлювати компетентне та незалежне судження щодо політик і практик винагороди та стимулів, створених для управління ризиками, капіталом і ліквідністю. Комітет з питань винагороди може бути створений на рівні групи.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб комітет з питань винагороди відповідав за підготовку рішень щодо винагороди, у тому числі рішень, які мають наслідки для ризиків та управління ризиками відповідної інвестиційної фірми і які ухвалює орган управління. Головою та членами комітету з питань винагороди повинні бути члени органу управління, які не виконують жодних виконавчих функцій у відповідній інвестиційній фірмі. Якщо національним правом передбачене представництво інтересів працівників в органі управління, комітет з питань винагороди повинен включати одного або більше представників працівників.

3. При підготовці рішень, зазначених у параграфі 2, комітет з питань винагороди повинен враховувати суспільний інтерес, а також довгострокові інтереси акціонерів, інвесторів та інших стейкхолдерів в інвестиційній фірмі.

Стаття 34

Нагляд за політиками винагороди

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи збирали інформацію, розкрити згідно з пунктами (с) і (d) першого підпараграфу статті 51 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, а також інформацію, надану інвестиційними фірмами про гендерний розрив в оплаті праці, і використовували таку інформацію для бенчмаркінгу тенденцій і практик винагороди.

Компетентні органи повинні надавати таку інформацію ЕВА.

2. ЕВА повинен використовувати інформацію, отриману від компетентних органів відповідно до параграфів 1 і 4, для бенчмаркінгу тенденцій та практик винагороди на рівні Союзу.

3. ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен видати настанови щодо застосування раціональних політик винагороди. У таких настановах повинні бути враховані принаймні вимоги, зазначені у статтях 30–33, і принципи раціональних політик винагороди, визначені в Рекомендації 2009/384/ЄС.

4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми надавали компетентним органам інформацію про кількість фізичних осіб у кожній інвестиційній фірмі, які отримують винагороду в розмірі 1 млн євро або більше за один фінансовий рік у групі доходів у розмірі 1 млн євро, у тому числі інформацію про їхні службові обов'язки, відповідну сферу діяльності та основні складові заробітної плати, премій, довгострокової винагороди та пенсійних внесків.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб інвестиційні фірми надавали компетентним органам за їхнім запитом дані про загальний розмір винагороди кожного члена органу управління або вищого керівництва.

Компетентні органи повинні передавати інформацію, зазначену в першому та другому підпараграфі, до ЕВА, який повинен публікувати її в агрегованому вигляді на рівні держави-члена розташування головного офісу в загальному форматі звітності. ЕВА, після консультацій з ESMA, може видати настанови для сприяння імплементації цього параграфу та забезпечення узгодженості зібраної інформації.

Стаття 35

Звіт ЕВА про екологічні, соціальні та управлінські ризики

ЕВА повинен підготувати звіт про впровадження технічних критеріїв стосовно експозицій, значною мірою пов'язаних із діяльністю екологічного, соціального та управлінського (ЕСУ) спрямування, для цілей наглядової перевірки та оцінювання, щоб оцінити потенційні джерела та наслідки ризиків для інвестиційних фірм з урахуванням застосовних правових актів Союзу у сфері таксономії ЕСУ.

Звіт ЕВА, зазначений у першому параграфі, повинен охоплювати принаймні такі елементи:

- (a) визначення ризиків ЕСУ, включно з фізичними ризиками та ризиками переходу, пов'язаними з переходом до більш сталої економіки, та, що стосується ризиків переходу, включно з ризиками, пов'язаними зі знеціненням активів у зв'язку з регуляторними змінами, кількісні та якісні критерії та показники для оцінювання таких ризиків, а також методологію оцінювання ймовірності виникнення таких ризиків у коротко-, середньо- або довгостроковому періодах і ймовірності істотного фінансового впливу таких ризиків на інвестиційну фірму;
- (b) оцінку ймовірності значної концентрації певних активів, що підвищує ризики ЕСУ, включно з фізичними ризиками та ризиками переходу, для інвестиційної фірми;
- (c) опис процесів, за допомогою яких інвестиційна фірма може виявити, оцінити та управляти ризиками ЕСУ, включно з фізичними ризиками та ризиками переходу;
- (d) критерії, параметри та показники, за допомогою яких органи нагляду та інвестиційні фірми можуть оцінити вплив коротко-, середньо- та довгострокових ризиків ЕСУ для цілей процесу наглядової перевірки та оцінювання.

ЕВА повинен подати звіт зі своїми висновками до Європейського Парламенту, Ради та Комісії до 26 грудня 2021 року.

На основі такого звіту ЕВА може, у відповідних випадках, ухвалити настанови з метою впровадження критеріїв, пов'язаних з ризиками ЕСУ, для процесу наглядової перевірки та оцінювання з урахуванням висновків у звіті ЕВА, зазначеному в цій статті.

Секція 3

Процес наглядової перевірки та оцінювання

Стаття 36

Наглядова перевірка та оцінювання

1. Компетентні органи повинні перевірити тією мірою, якою це доцільно та необхідно з урахуванням розміру, профілю ризику та бізнес-моделі інвестиційної фірми, структури, стратегії, процеси та механізми, впроваджені інвестиційними фірмами для дотримання положень цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033, і оцінити зазначені нижче елементи тією мірою, якою це доцільно та необхідно, щоб забезпечити раціональне управління та покриття їхніх ризиків:

- (a) ризики, зазначені у статті 29;
- (b) географічне розташування експозицій інвестиційної фірми;
- (c) бізнес-модель інвестиційної фірми;
- (d) оцінка системного ризику з урахуванням результатів виявлення та вимірювання системного ризику згідно зі статтею 23 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 або згідно з рекомендаціями ESRB;
- (e) ризики для безпеки мережевих та інформаційних систем інвестиційних фірм для забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності їхніх процесів, даних і активів;
- (f) експозиція інвестиційних фірм до процентного ризику, що виникає у зв'язку з діяльністю за межами торгового портфеля;
- (g) механізми управління інвестиційних фірм і здатність членів органу управління виконувати їхні обов'язки.

Для цілей цього параграфу компетентні органи повинні належним чином враховувати наявність у інвестиційних фірм страхування професійної відповідальності.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи встановили періодичність і обсяг перевірки та оцінювання, зазначених у параграфі 1, беручи до уваги розмір, характер, обсяг і складність діяльності відповідних інвестиційних фірм та, у відповідних випадках, їхню системну важливість, а також враховуючи принцип пропорційності.

Компетентні органи в індивідуальному порядку вирішують, чи та в якій формі проводитимуться перевірка та оцінювання інвестиційних фірм, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та неваємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, тільки якщо, на їхню думку, це необхідно з огляду на розмір, характер, обсяг і складність діяльності відповідних інвестиційних фірм.

Для цілей першого підпараграфу необхідно враховувати положення національного права, які регулюють відокремлення, що застосовується до грошових коштів клієнтів.

3. При проведенні перевірки та оцінювання, зазначених у пункті (g) параграфу 1, компетентні органи повинні мати доступ до порядків денних, протоколів і допоміжної документації засідань органу управління та його комітетів, а також до результатів внутрішнього або зовнішнього оцінювання результатів роботи органу управління.

4. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 58 для доповнення цієї Директиви, щоб гарантувати, що схеми, стратегії, процеси та механізми інвестиційних фірм забезпечують раціональне управління їхніми ризиками та їх покриття. У зв'язку з цим Комісія повинна

враховувати зміни на фінансових ринках, зокрема появу нових фінансових продуктів, зміни стандартів бухгалтерського обліку та зміни, які сприяють конвергенції практик нагляду.

Стаття 37

Поточна перевірка дозволу на використання внутрішніх моделей

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи регулярно, але не рідше одного разу на три роки, перевіряли відповідність інвестиційних фірм вимогам для отримання дозволу на використання внутрішніх моделей, як зазначено у статті 22 Регламенту (ЄС) № 2019/2033. Компетентні органи повинні, зокрема, враховувати зміни в діяльності інвестиційної фірми та впровадження відповідних внутрішніх моделей для нових продуктів, а також перевіряти та оцінювати, чи інвестиційна фірма використовує належним чином розроблені та сучасні методи та практики для таких внутрішніх моделей. Компетентні органи повинні забезпечити усунення суттєвих недоліків, виявлених у покритті ризиків внутрішніми моделями інвестиційної фірми, або вжити заходів для пом'якшення їхніх наслідків, у тому числі шляхом встановлення надбавок на капітал або вищих коефіцієнтів множення.

2. Якщо, що стосується внутрішніх моделей оцінювання ризиків для ринку, численні перевищення, як зазначено у статті 366 Регламенту (ЄС) № 575/2013, свідчать, що внутрішні моделі є неточними або втратили свою точність, компетентні органи повинні відкликати дозвіл на використання внутрішніх моделей або застосувати належні заходи для забезпечення швидкого коригування внутрішніх моделей у встановлений строк.

3. Якщо інвестиційна фірма, якій було надано дозвіл на використання внутрішніх моделей, більше не відповідає вимогам для застосування таких внутрішніх моделей, компетентні органи можуть вимагати, щоб інвестиційна фірма довела, що вплив невідповідності є незначним, або представила план і кінцевий строк досягнення відповідності таким вимогам. Компетентні органи повинні вимагати коригування представленого плану, якщо такий план навряд чи дасть змогу досягти повної відповідності або якщо кінцевий строк є неналежним.

Якщо інвестиційна фірма навряд чи відповідатиме вимогам у встановлений строк або не надала задовільних доказів того, що вплив невідповідності є незначним, держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи відкликали дозвіл на використання внутрішніх моделей чи обмежили його дію сферами, які відповідають вимогам, або сферами, у яких можна досягти відповідності в належний строк.

4. ЕВА повинен аналізувати внутрішні моделі в інвестиційних фірмах і те, який підхід до подібних ризиків або експозицій застосовують інвестиційні фірми, що використовують внутрішні моделі. Він повинен повідомити про це ESMA.

Щоб забезпечити узгодженість, ефективність і дієвість практик нагляду, ЕВА повинен, на основі результатів зазначеного аналізу та згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, розробити настанови з бенчмарками щодо того, як інвестиційні фірми повинні використовувати внутрішні моделі та як такі внутрішні моделі необхідно застосовувати до подібних ризиків або експозицій.

Держави-члени повинні заохочувати компетентні органи враховувати результати такого аналізу і такі настанови в ході перевірки, зазначеної в параграфі 1.

Секція 4

Наглядові заходи та повноваження

Стаття 38

Наглядові заходи

Компетентні органи повинні вимагати, щоб інвестиційні фірми на ранньому етапі вживали заходи, необхідні для вирішення таких проблем:

- (а) інвестиційна фірма не відповідає вимогам цієї Директиви або Регламенту (ЄС) № 2019/2033;

- (b) компетентні органи мають докази того, що інвестиційна фірма, ймовірно, порушить національні положення, які транспонують цю Директиву, або положення Регламенту (ЄС) № 2019/2033 протягом наступних 12 місяців.

Стаття 39

Наглядіві повноваження

1. Держави-члени повинні забезпечити наявність у компетентних органів необхідних наглядових повноважень для втручання, у рамках виконання їхніх функцій, у діяльність інвестиційних фірм у дієвий і пропорційний спосіб.

2. Для цілей статті 36, статті 37(3) і статті 38 та застосування Регламенту (ЄС) № 2019/2033 компетентні органи повинні мати такі повноваження:

- (a) вимагати, щоб інвестиційні фірми мали власні кошти понад вимоги, визначені у статті 11 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, за умов, встановлених у статті 40 цієї Директиви, або скоригували власні кошти та ліквідні активи в разі істотних змін діяльності таких інвестиційних фірм;
- (b) вимагати зміцнення схем, процесів, механізмів і стратегій, впроваджених відповідно до статей 24 і 26;
- (c) вимагати від інвестиційних фірм представлення, упродовж одного року, плану відновлення відповідності наглядовим вимогам згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 2019/2033 та встановлення кінцевого строку його виконання, а також вимагати коригування такого плану в розрізі сфери застосування та кінцевого строку;
- (d) вимагати, щоб інвестиційні фірми застосовували спеціальну політику резервування або підхід до активів у розрізі вимог до власних коштів;
- (e) обмежувати діяльність, операції або мережу інвестиційних фірм або вимагати відмови від діяльності, яка створює надмірні ризики для фінансової стійкості інвестиційної фірми;
- (f) вимагати зниження ризиків, характерних для діяльності, продуктів і систем інвестиційних фірм, у тому числі для діяльності, переданої на аутсорсинг;
- (g) вимагати від інвестиційних фірм обмеження змінної винагороди як відсотка чистого доходу, якщо така винагорода перешкоджає підтриманню належної бази капіталу;
- (h) вимагати, щоб інвестиційні фірми використовували чистий прибуток для зміцнення власних коштів;
- (i) обмежити або заборонити розподіл прибутку або виплату відсотків інвестиційною фірмою на користь акціонерів, учасників або власників інструментів додаткового капіталу першого рівня, якщо таке обмеження або заборона не є подією дефолту для інвестиційної фірми.
- (j) встановлювати додаткові вимоги щодо звітування або підвищувати його періодичність порівняно з вимогами, визначеними в цій Директиві та Регламенті (ЄС) № 2019/2033, включно зі звітуванням про позиції капіталу та ліквідності;
- (k) встановлювати спеціальні вимоги до ліквідності згідно зі статтею 42;
- (l) вимагати додаткового розкриття інформації;
- (m) вимагати, щоб інвестиційні фірми знизили ризики для безпеки мережевих та інформаційних систем інвестиційних фірм з метою забезпечення конфіденційності, цілісності та доступності їхніх процесів, даних і активів;

3. Для цілей пункту (j) параграфу 2 компетентні органи можуть встановлювати для інвестиційних фірм додаткові вимоги щодо звітування або підвищувати його періодичність, тільки якщо інформація, яка підлягає наданню, не дублюється і виконується одна з таких умов:

- (a) застосовується один із випадків, зазначених у пунктах (a) і (b) статті 38;
- (b) на думку компетентного органу, необхідно зібрати докази, зазначені в пункті (b) статті 38;

- (с) для цілей процесу наглядової перевірки та оцінювання, зазначеного у статті 36, необхідна додаткова інформація.

Інформація вважається такою, що дублюється, якщо компетентний орган вже має таку саму або, по суті, таку саму інформацію та якщо компетентний орган може виробити або отримати таку інформацію за допомогою засобів, інших ніж пред'явлення вимоги до інвестиційної фірми про її надання. Компетентний орган не повинен вимагати надання додаткової інформації, якщо така інформація доступна компетентному органу в іншому форматі або з іншим рівнем деталізації порівняно з додатковою інформацією, що підлягає наданню, і такий інший формат або рівень деталізації не перешкоджає виробленню ним подібної за своєю суттю інформації.

Стаття 40

Додаткова вимога до власних коштів

1. Компетентні органи повинні встановити додаткову вимогу до власних коштів, зазначену в пункті (а) статті 39(2), якщо на підставі перевірок, проведених відповідно до статей 36 і 37, вони встановлять існування будь-якої із зазначених нижче ситуацій, які стосуються інвестиційної фірми:

- (а) інвестиційна фірма зазнає ризиків або елементів ризиків чи становить ризики для інших суб'єктів, які є істотними і не покриваються або недостатньо покриваються вимогою до власних коштів, особливо вимогами до К-факторів, визначеними в частині третій або четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (б) інвестиційна фірма не відповідає вимогам, визначеним у статтях 24 і 26, та інші наглядові заходи навряд чи в достатній мірі покращать схеми, процеси, механізми та стратегії в належний строк;
- (с) коригувань пруденційного оцінювання торгового портфеля недостатньо для надання інвестиційній фірмі можливості продати або хеджувати свої позиції в короткий строк без істотних втрат за звичайних ринкових умов;
- (д) згідно з результатами перевірки, проведеної відповідно до статті 37, невідповідність вимогам для застосування дозволених внутрішніх моделей, ймовірно, призведе до недостатнього рівня капіталу;
- (е) інвестиційна фірма неодноразово не встановлювала або не підтримувала достатній рівень додаткових власних коштів, як визначено у статті 41.

2. Для цілей пункту (а) параграфу 1 цієї статті ризики або елементи ризиків вважаються непокритими або недостатньо покритими вимогами до власних коштів, визначеними у частинах третій і четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033, тільки якщо суми, типи та розподіл капіталу, який вважається компетентним органом достатнім за результатами наглядової перевірки та оцінювання, проведених інвестиційними фірмами згідно зі статтею 24(1) цієї Директиви, вищі за вимогу до власних коштів інвестиційної фірми, визначену в частині третій або четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

Для цілей першого підпараграфу капітал, що вважається достатнім, може включати ризики або елементи ризиків, які явно не враховані у вимозі до власних коштів, визначеній у частині третій або четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

3. Компетентні органи повинні визначити рівень додаткових власних коштів, що вимагаються відповідно до пункту (а) статті 39(2), як різницю між капіталом, який вважається достатнім згідно з параграфом 2 цієї статті, і вимогою до власних коштів, визначеною в частині третій або четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

4. Компетентні органи повинні вимагати від інвестиційних фірм дотримання додаткових вимог до власних коштів, зазначених у пункті (а) статті 39(2), за рахунок власних коштів згідно з такими умовами:

- (а) принаймні три чверті вимоги до додаткових власних коштів виконується за рахунок капіталу першого рівня;
- (б) принаймні три чверті капіталу першого рівня складає основний капітал першого рівня;
- (с) такі власні кошти не використовуються для дотримання будь-яких вимог до власних коштів, визначених у пунктах (а), (б) і (с) статті 11(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

5. Компетентні органи повинні надати письмове обґрунтування свого рішення про встановлення додаткової вимоги до власних коштів, як зазначено в пункті (а) статті 39(2), шляхом представлення чіткого опису результатів комплексного оцінювання елементів, зазначених у параграфах 1–4 цієї статті. У випадку, визначеному в пункті (е) параграфу 1 цієї статті, таке обґрунтування повинне включати конкретне пояснення, чому рівень капіталу, встановлений згідно зі статтею 4(1), більше не вважається достатнім.

6. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити, як необхідно вимірювати ризики та елементи ризиків, зазначені в параграфі 2, включно з ризиками або елементами ризиків, які явно не враховуються у вимогах до власних коштів, визначених у частині третій або четвертій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

ЕВА повинен забезпечити, щоб такі проекти регуляторних технічних стандартів включали індикативні якісні показники для сум додаткових власних коштів, зазначених у пункті (а) статті 39(2), з урахуванням спектра бізнес-моделей і організаційно-правових форм, які можуть мати інвестиційні фірми, і були пропорційними в розрізі:

- (а) навантаження на інвестиційні фірми та компетентні органи у зв'язку з імплементацією;
- (б) можливості того, що вищий рівень вимог до власних коштів, які застосовуються, якщо інвестиційні фірми не використовують внутрішні моделі, виправдовує встановлення нижчих вимог до власних коштів при оцінювання ризиків і елементів ризиків згідно з параграфом 2.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

7. Компетентні органи можуть встановлювати додаткову вимогу до власних коштів згідно з параграфами 1–6, для інвестиційних фірм, які відповідають умовам для кваліфікації в якості малих та не взаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, на основі результатів індивідуального оцінювання і якщо компетентний орган вважає це обґрунтованим.

Стаття 41

Настанови щодо додаткових власних коштів

1. Враховуючи принцип пропорційності та залежно від розміру, системної важливості, характеру, обсягу та складності діяльності інвестиційних фірм, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих і не взаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, компетентні органи можуть вимагати, щоб такі інвестиційні фірми мали рівень власних коштів, що, згідно зі статтею 24, є достатньо вищим за вимоги, визначені в частині третій Регламенту (ЄС) № 2019/2033 і в цій Директиві, включно з додатковими вимогами до власних коштів, зазначеними в пункті (а) статті 39(2), щоб гарантувати, що циклічні економічні коливання не призведуть до порушення таких вимог або не загрожуватимуть здатності інвестиційної фірми організовано згорнути та припинити свою діяльність.

2. Компетентні органи повинні, у відповідних випадках, перевірити рівень власних коштів, встановлений кожною інвестиційною фірмою, яка не відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та не взаємозв'язаної фірми, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, згідно з параграфом 1 цієї статті та, якщо доцільно, повідомити висновки такої перевірки відповідній інвестиційній фірмі, включно з будь-якими очікуваними коригуваннями для досягнення рівня власних коштів, встановленого згідно з параграфом 1 цієї статті. У такому повідомленні повинна бути вказана дата, до якої компетентний орган вимагає здійснити таке коригування.

Спеціальні вимоги до ліквідності

1. Компетентні органи повинні встановити спеціальні вимоги до ліквідності, зазначені в пункті (к) статті 39(2) цієї Директиви, тільки якщо на основі результатів перевірок, проведених згідно зі статтями 36 та 37 цієї Директиви, вони дійшли висновку, що інвестиційна фірма, яка не відповідає умовам для кваліфікації в якості малої та незв'язаної інвестиційної фірми, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, або яка відповідає умовам, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, але не була звільнена від застосування вимоги до ліквідності згідно зі статтею 43(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, перебуває в одній із таких ситуацій:

- (а) інвестиційна фірма зазнає ризику ліквідності або елементів ризику ліквідності, які є суттєвими і не покриваються або недостатньо покриваються вимогою до ліквідності, визначеною у частині п'ятій Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (б) інвестиційна фірма не відповідає вимогам, визначеним у статтях 24 і 26 цієї Директиви, та інші адміністративні заходи навряд чи в достатній мірі покращать схеми, процеси, механізми та стратегії в належний строк.

2. Для цілей пункту (а) параграфу 1 цієї статті ризик ліквідності або елементи ризику ліквідності вважаються непокритими або недостатньо покритими вимогою до ліквідності, визначеною у частині п'ятій Регламенту (ЄС) № 2019/2033, тільки якщо суми та типи ліквідності, що вважається компетентним органом достатньою за результатами наглядової перевірки результатів оцінювання, проведеного інвестиційними фірмами згідно зі статтею 24(1) цієї Директиви, вищі за вимогу до ліквідності інвестиційної фірми, визначену в частині п'ятій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

3. Компетентні органи повинні визначити рівень спеціальної ліквідності, що вимагається відповідно до пункту (к) статті 39(2) цієї Директиви, як різницю між ліквідністю, яка вважається достатньою згідно з параграфом 2 цієї статті, і вимогою до ліквідності, визначеною в частині п'ятій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

4. Компетентні органи повинні вимагати від інвестиційних фірм дотримання спеціальних вимог до ліквідності, зазначених у пункті (к) статті 39(2), за рахунок ліквідних активів, як визначено у статті 43 Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

5. Компетентні органи повинні надати письмове обґрунтування свого рішення про встановлення спеціальної вимоги до ліквідності, як зазначено в пункті (к) статті 39(2), шляхом представлення чіткого опису результатів комплексного оцінювання елементів, зазначених у параграфах 1–3 цієї статті.

6. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити у спосіб, що відповідає розміру, структурі та внутрішній організації інвестиційних фірм, а також характеру, обсягу та складності їхньої діяльності, як необхідно вимірювати ризик ліквідності та елементи ризику ліквідності, зазначені в параграфі 2.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Співпраця з органами з врегулювання

Компетентні органи повинні повідомляти відповідним органам з врегулювання про будь-яку додаткову вимогу до власних коштів, встановлену згідно з пунктом (а) статті 39(2) цієї Директиви для інвестиційної фірми, яка підпадає під дію Директиви 2014/59/ЄС, і про будь-які очікувані коригування, як зазначено у статті 41(2) цієї Директиви, для такої інвестиційної фірми.

Вимоги щодо публікації

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи мали повноваження:

- (a) вимагати від інвестиційних фірм, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих і невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, та інвестиційних фірм, зазначених у статті 46(2) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, публікувати інформацію, вказану у статті 46 зазначеного Регламенту, частіше ніж раз на рік і встановити кінцеві строки такої публікації;
- (b) вимагати від інвестиційних фірм, які не відповідають умовам для кваліфікації в якості малих і невзаємозв'язаних інвестиційних фірм, визначеним у статті 12(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, та інвестиційних фірм, зазначених у статті 46(2) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, використовувати конкретні засоби та розташування, зокрема вебсайти інвестиційних фірм, для публікацій, інших ніж фінансова звітність;
- (c) вимагати від материнських компаній щорічно публікувати, у повному обсязі або шляхом покликання на еквівалентну інформацію, опис їхньої організаційно-правової форми та управління, а також організаційної структури групи інвестиційних фірм згідно зі статтею 26(1) цієї Директиви та статтею 10 Директиви 2014/65/ЄС.

Обов'язок інформувати ЕВА

1. Компетентні органи повинні інформувати ЕВА про:

- (a) їхній процес перевірки та оцінювання, зазначений у статті 36;
- (b) методологію, яка використовується для ухвалення рішень, зазначених у статтях 39, 40 та 41; (c) рівень адміністративних санкцій, встановлених державами-членами, як зазначено у статті 18.

ЕВА повинен передавати інформацію, зазначену в цьому параграфі, до ESMA.

2. ЕВА, після консультацій з ESMA, повинен оцінити інформацію, надану компетентними органами, з метою підвищення узгодженості процесу наглядової перевірки та оцінювання. Для проведення оцінювання ЕВА, після консультацій з ESMA, може вимагати від компетентних органів надання додаткової інформації на пропорційній основі та згідно зі статтею 35 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ЕВА повинен опублікувати на своєму вебсайті агреговану інформацію, зазначену в пункті (c) першого підпараграфа параграфа 1.

ЕВА повинен звітувати перед Європейським Парламентом і Радою про рівень конвергенції застосування цієї глави в державах-членах. За необхідності ЕВА повинен провести партнерські перевірки згідно зі статтею 30 Регламенту (ЄС) № 1093/2010. Він повинен повідомити про такі партнерські перевірки ESMA.

ЕВА та ESMA повинні видати настанови для компетентних органів згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, залежно від випадку, для подальшого визначення у спосіб, який відповідає розміру, структурі та внутрішній організації інвестиційних фірм, а також характеру, обсягу та складності їхньої діяльності, спільних процедур і методологій для процесу наглядової перевірки та оцінювання, зазначеного в параграфі 1, і оцінювання підходу до ризиків, зазначеного у статті 29 цієї Директиви.

Нагляд за групами інвестиційних фірм на консолідованій основі та нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи

Стаття 46

Визначення органу нагляду за групою

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо групу інвестиційних фірм очолює материнська інвестиційна фірма Союзу, нагляд на консолідованій основі або нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи здійснювався компетентним органом такої материнської інвестиційної фірми Союзу.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо материнська компанія інвестиційної фірми є материнською інвестиційною холдинговою компанією Союзу або материнською фінансовою холдинговою компанією Союзу змішаного типу, нагляд на консолідованій основі або нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи здійснювався компетентним органом такої інвестиційної фірми.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо дві або більше інвестиційних фірм, авторизованих у двох або більше державах-членах, мають одну й ту саму материнську інвестиційну холдингову компанію Союзу або материнську фінансову холдингову компанію Союзу змішаного типу, нагляд на консолідованій основі або нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи здійснювався компетентним органом інвестиційної фірми, авторизованої в державі-члені, у якій заснована інвестиційна холдингова компанія або фінансова холдингова компанія змішаного типу.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо материнські компанії двох або більше інвестиційних фірм, авторизованих у двох або більше державах-членах, включають більш ніж одну інвестиційну холдингову компанію або фінансову холдингову компанію змішаного типу з головними офісами в різних державах-членах і якщо в кожній із таких держав-членів є інвестиційна фірма, нагляд на консолідованій основі або нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи здійснювався компетентним органом інвестиційної фірми з найбільшим загальним балансом.
5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо дві або більше інвестиційних фірм, авторизованих у Союзі, мають у якості материнської компанії одну й ту саму інвестиційну холдингову компанію Союзу або фінансову холдингову компанію Союзу змішаного типу і жодна з таких інвестиційних фірм не авторизована в державі-члені, у якій була заснована інвестиційна холдингова компанія або фінансова холдингова компанія змішаного типу, нагляд на консолідованій основі або нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи здійснювався компетентним органом інвестиційної фірми з найбільшим загальним балансом.
6. Компетентні органи можуть, за спільною згодою, відмовитися від застосування критеріїв, зазначених у параграфах 3, 4 і 5, якщо їх застосування не доцільне для дієвого нагляду на консолідованій основі або нагляду за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи, з урахуванням відповідних інвестиційних фірм і важливості їхньої діяльності у відповідних державах-членах, і призначити інший компетентний орган для здійснення нагляду на консолідованій основі або нагляду за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи. У таких випадках, перш ніж прийняти будь-яке відповідне рішення, компетентні органи повинні надати відповідній материнській інвестиційній холдинговій компанії Союзу, материнській фінансовій холдинговій компанії Союзу змішаного типу або інвестиційній фірмі з найбільшим загальним балансом, залежно від випадку, можливість висловити свою думку щодо такого запланованого рішення. Компетентні органи повинні повідомити Комісію та ЕВА про будь-яке таке рішення.

Стаття 47

Вимоги щодо надання інформації в надзвичайних ситуаціях

У разі виникнення надзвичайної ситуації, у тому числі ситуації, як описано у статті 18 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, або ситуації несприятливих змін на ринках, що потенційно ставить під загрозу ринкову ліквідність і стабільність фінансової системи у будь-якій державі-члені, у якій авторизовані суб'єкти

групи інвестиційних фірм, орган нагляду за групою, визначений згідно зі статтею 46 цієї Директиви, повинен, відповідно до секції 2 глави 1 цього розділу, якомога швидше попередити ЕВА, ESRB і будь-які відповідні компетентні органи та повідомити всю інформацію, необхідну для виконання їхніх завдань.

Стаття 48

Колегії органів нагляду

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган нагляду за групою, визначений згідно зі статтею 46 цієї Директиви, міг, у відповідних випадках, створювати колегії органів нагляду для сприяння виконанню завдань, зазначених у цій статті, і забезпечувати координацію та співпрацю з відповідними наглядовими органами третіх країн, зокрема, коли для цілей застосування пункту (с) першого підпараграфу статті 23(1) і статті 23(2) Регламенту (ЄС) № 2019/2033 необхідно оновлювати та обмінюватися релевантною інформацією про маржинальну модель з наглядовими органами кваліфікованих центральних контрагентів.

2. Колегії органів нагляду повинні створити основу для виконання органом нагляду за групою, ЕВА та іншими компетентними органами таких завдань:

- (a) завдань, зазначених у статті 47;
- (b) координації запитів про надання інформації, якщо це необхідно для сприяння нагляду на консолідованій основі, згідно зі статтею 7 Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (c) координації запитів про надання інформації у випадках, коли кільком компетентним органам інвестиційних фірм, які входять до тієї самої групи, необхідно отримати від компетентного органу держави-члена розташування головного офісу учасника клірингу або від компетентного органу кваліфікованого центрального контрагента інформацію щодо маржинальної моделі та параметрів, які використовуються для розрахування маржинальної вимоги відповідних інвестиційних фірм;
- (d) обміну інформацією між усіма компетентними органами, а також з ЕВА згідно зі статтею 21 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та з ESMA згідно зі статтею 21 Регламенту (ЄС) № 1095/2010;
- (e) досягнення згоди щодо добровільного делегування між компетентними органами завдань і обов'язків, у відповідних випадках;
- (f) підвищення ефективності нагляду шляхом уникнення зайвого дублювання наглядових вимог.

3. У відповідних випадках колегії органів нагляду також можуть створюватися, якщо дочірні компанії групи інвестиційних фірм, очолюваної інвестиційною фірмою Союзу, материнською інвестиційною холдинговою компанією Союзу або материнською фінансовою холдинговою компанією Союзу змішаного типу, розташовані у третій країні.

4. ЕВА повинен, згідно зі статтею 21 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, брати участь у засіданнях колегій органів нагляду.

5. Членами колегії органів нагляду повинні бути такі органи:

- (a) компетентні органи, відповідальні за нагляд за дочірніми компаніями групи інвестиційних фірм, очолюваної інвестиційною фірмою Союзу, материнською інвестиційною холдинговою компанією Союзу або материнською фінансовою холдинговою компанією Союзу змішаного типу;
- (b) у відповідних випадках, наглядові органи третіх країн згідно з вимогами щодо забезпечення конфіденційності, які, на думку всіх компетентних органів, є еквівалентними вимогам, встановленим у секції 2 глави I цього розділу.

6. Орган нагляду за групою, визначений відповідно до статті 46, повинен головувати на засіданнях колегії органів нагляду та ухвалювати рішення. Орган нагляду за групою повинен заздалегідь повністю інформувати всіх членів колегії органів нагляду про організацію відповідних засідань, основні питання, які виносяться на обговорення, і заходи, які буде розглянуто. Орган нагляду за групою також повинен

своєчасно повністю інформувати всіх членів колегії органів нагляду про рішення, ухвалені на таких засіданнях, або здійснені заходи.

При ухваленні рішення орган нагляду за групою повинен враховувати релевантність наглядової діяльності, яка є предметом планування або координації з боку органів, зазначених у параграфі 5.

Створення та функціонування колегій органів нагляду повинне бути закріплене у вигляді письмових домовленостей.

7. У разі незгоди з рішенням щодо функціонування колегій органів нагляду, ухваленим органом нагляду за групою, будь-який з відповідних компетентних органів може передати відповідне питання на розгляд до ЕВА і звернутися до нього по допомогу відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ЕВА може також допомагати компетентним органам у разі незгоди стосовно функціонування колегій органів нагляду згідно із цією статтею з власної ініціативи відповідно до другого підпараграфу статті 19(1) Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

8. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення умов, згідно з якими колегії органів нагляду здійснюють свої завдання, зазначені в параграфі 1.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 червня 2021 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 49

Вимоги щодо співпраці

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб орган нагляду за групою та компетентні органи, зазначені у статті 48(5), за необхідності, надавали один одному всю релевантну інформацію, у тому числі:

- (a) визначення організаційно-правової форми та структури управління групи інвестиційних фірм, у тому числі її організаційної структури, що охоплює всіх регульованих і нерегульованих суб'єктів, нерегульовані дочірні компанії та материнські компанії, а також визначення компетентних органів регульованих суб'єктів у складі групи інвестиційних фірм;
- (b) процедури збору інформації в інвестиційних фірмах у складі групи інвестиційних фірм, а також процедури перевірки такої інформації;
- (c) будь-які несприятливі зміни в інвестиційних фірмах або інших суб'єктах групи інвестиційних фірм, які можуть серйозно вплинути на такі інвестиційні фірми;
- (d) будь-які значні санкції та виняткові заходи, вжиті компетентними органами згідно з національними положеннями, які транспонують цю Директиву;
- (e) застосування спеціальної вимоги до власних коштів згідно зі статтею 39 цієї Директиви.

2. Компетентні органи та орган нагляду за групою можуть звернутися до ЕВА, згідно зі статтею 19(1) Регламенту (ЄС) № 1093/2010, якщо не було надано релевантну інформацію відповідно до параграфу 1 без невиправданої затримки або якщо запит на співпрацю, зокрема на обмін релевантною інформацією, був відхилений або за ним не було здійснено жодних заходів протягом розумного періоду часу.

ЕВА може, згідно з другим підпараграфом статті 19(1) Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та з власної ініціативи, надавати компетентним органам допомогу в розробленні узгоджених практик співпраці.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, перш ніж ухвалити рішення, яке може мати значення для виконання наглядових завдань інших компетентних органів, компетентні органи проводили один з одним консультації з таких питань:

- (a) зміни у структурі акціонерів, організаційній структурі або структурі управління інвестиційних фірм у складі групи інвестиційних фірм, які вимагають схвалення або авторизації з боку компетентних органів;

- (b) значні санкції, застосовані до інвестиційних фірм компетентними органами, або будь-які інші виняткові заходи, вжиті такими органами; та
  - (c) спеціальні вимоги до власних коштів, застосовані згідно зі статтею 39.
4. У разі застосування значних санкцій або вжиття будь-яких інших виняткових заходів компетентними органами, як зазначено в пункті (b) параграфу 3, необхідно проводити консультації з органом нагляду за групою.
5. Як відступ від параграфу 3, компетентний орган не зобов'язаний проводити консультації з іншими компетентними органами у невідкладних випадках або якщо такі консультації можуть загрожувати ефективності його рішення, у зв'язку із чим компетентний орган повинен невідкладно повідомити інші відповідні компетентні органи про своє рішення не проводити консультації.

Стаття 50

Перевірка інформації стосовно суб'єктів, розташованих в інших державах-членах

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо компетентному органу в одній державі-члені необхідно перевірити інформацію про інвестиційні фірми, інвестиційні холдингові компанії, фінансові холдингові компанії змішаного типу, фінансові установи, компанії з надання додаткових послуг, холдингові компанії зі змішаною діяльністю або дочірні компанії, розташовані в іншій державі-члені, у тому числі дочірні компанії, які є страховими компаніями, і він подає відповідний запит, відповідні компетентні органи такої іншої держави-члена провели таку перевірку згідно з параграфом 2.
2. Компетентні органи, які отримали запит відповідно до параграфу 1, повинні вчинити одну з таких дій:
- (a) самостійно провести перевірку в межах їхньої компетенції;
  - (b) дозволити компетентному органу, що подав запит, провести відповідну перевірку;
  - (c) звернутися до аудиторів або експертів із запитом про проведення неупередженої перевірки та оперативне надання результатів.

Для цілей пунктів (a) і (c) компетентним органам, які подали запит, дозволяється брати участь у відповідній перевірці.

Секція 2

Інвестиційні холдингові компанії, фінансові холдингові компанії змішаного типу та холдингові компанії зі змішаною діяльністю

Стаття 51

Включення холдингових компаній у нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи

Держави-члени повинні забезпечити включення інвестиційних холдингових компаній і фінансових холдингових компаній змішаного типу в нагляд за відповідністю вимогам щодо перевірки капіталу групи.

Стаття 52

Кваліфікація директорів

Держави-члени повинні вимагати, щоб члени органу управління інвестиційної холдингової компанії або фінансової холдингової компанії змішаного типу мали достатньо добру репутацію, володіли достатніми знаннями, навичками та досвідом для виконання своїх обов'язків, з урахуванням специфічної ролі інвестиційної холдингової компанії або фінансової холдингової компанії змішаного типу.

Стаття 53

Холдингові компанії зі змішаною діяльністю

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли материнська компанія інвестиційної фірми є холдинговою компанією зі змішаною діяльністю, компетентні органи, відповідальні за нагляд за інвестиційною фірмою, могли:

- (a) вимагати, щоб холдингова компанія зі змішаною діяльністю надала їм будь-яку інформацію, яка може мати значення для здійснення нагляду за відповідною інвестиційною фірмою;
- (b) здійснювати нагляд за операціями між інвестиційною фірмою та холдинговою компанією зі змішаною діяльністю та її дочірніми компаніями і вимагати, щоб інвестиційна фірма мала належні процеси управління ризиками та механізми внутрішнього контролю, включно з надійними процедурами звітування та бухгалтерського обліку, для виявлення, вимірювання, моніторингу та контролю таких операцій.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи могли проводити або забезпечувати проведення із залученням зовнішніх інспекторів виїзних інспекцій для перевірки інформації, отриманої від холдингових компаній зі змішаною діяльністю та їхніх дочірніх компаній.

Стаття 54

Санкції

►C1 Згідно із секцією 3 глави 1 цього розділу, ◀ держави-члени повинні забезпечити можливість застосування адміністративних санкцій або інших адміністративних заходів, спрямованих на припинення або пом'якшення наслідків порушень законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, які транспонують цю главу, або на усунення причин таких порушень, до інвестиційних холдингових компаній, фінансових холдингових компаній змішаного типу та холдингових компаній зі змішаною діяльністю або до їхніх поточних керівників.

Стаття 55

Оцінювання нагляду з боку третіх країн та інших методів нагляду

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли дві або більше інвестиційні фірми, що є дочірніми компаніями тієї самої материнської компанії, головний офіс якої розташований у третій країні, не підлягають дієвому нагляду на рівні групи, компетентний орган оцінював, чи інвестиційні фірми підлягають нагляду з боку наглядового органу третьої країни, який є еквівалентним нагляду, визначеному в цій Директиві та в частині першій Регламенту (ЄС) № 2019/2033.

2. Якщо за результатами оцінювання, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, було встановлено, що такий еквівалентний нагляд не застосовується, держави-члени повинні забезпечити використання належних методів нагляду, які досягають цілей нагляду згідно зі статтею 7 або 8 Регламенту (ЄС) № 2019/2033. Рішення про такі методи нагляду повинне бути ухвалене компетентним органом, а у випадку, коли материнська компанія заснована в Союзі, органом нагляду за групою, після консультацій з іншими залученими компетентними органами. Будь-які заходи, вжиті згідно із цим параграфом, повинні бути повідомлені іншим залученим компетентним органам, ЕВА та Комісії.

3. Компетентний орган, а у випадку, коли материнська компанія заснована в Союзі, орган нагляду за групою, зокрема, може вимагати створення інвестиційної холдингової компанії або фінансової холдингової компанії змішаного типу в Союзі та застосовувати статтю 7 або 8 Регламенту (ЄС) № 2019/2033 до такої інвестиційної холдингової компанії або фінансової холдингової компанії змішаного типу.

Співпраця з наглядовими органами третіх країн

Комісія, за запитом держави-члена або з власної ініціативи, може подавати до Ради рекомендації щодо укладення угод з однією або більше третіх країн стосовно методів нагляду за відповідністю зазначених нижче інвестиційних фірм вимогам щодо перевірки капіталу групи:

- (a) інвестиційних фірм, материнська компанія яких має головний офіс у третій країні;
- (b) інвестиційних фірм, розташованих у третіх країнах, материнська компанія яких має головний офіс у Союзі.

РОЗДІЛ V

ПУБЛІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЇ КОМПЕТЕНТНИМИ ОРГАНАМИ

Стаття 57

Вимоги щодо публікації

1. Компетентні органи повинні оприлюднювати всю зазначену нижче інформацію:

- (a) тексти законів, підзаконних нормативно-правових актів, адміністративних правил і загальних настанов, ухвалених в їхній державі-члені згідно із цією Директивою;
- (b) спосіб реалізації доступних варіантів і дискреційних повноважень згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 2019/2033;
- (c) загальні критерії та методології, які вони використовують у ході наглядової перевірки та оцінювання, зазначених у статті 36 цієї Директиви;
- (d) агреговані статистичні дані щодо ключових аспектів імплементації цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033 у їхній державі-члені, включно з кількістю та характером наглядових заходів, вжитих згідно з пунктом (a) статті 39(2) цієї Директиви, і адміністративних санкцій, застосованих згідно зі статтею 18 цієї Директиви.

2. Інформація, опублікована відповідно до параграфа 1, повинна бути достатньо вичерпною та точною, щоб надати можливість здійснити результативне порівняння застосування пунктів (b), (c) і (d) параграфа 1 компетентними органами різних держав-членів.

3. Інформація публікується в загальному форматі та підлягає регулярному оновленню. Вона повинна бути доступною в єдиному електронному розташуванні.

4. ЕВА, після консультацій з ESMA, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення формату, структури, змісту і дати щорічної публікації інформації, зазначеної у параграфі 1. Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

5. ЕВА повинен надати Комісії проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначених у параграфі 4, до 26 червня 2021 року.

РОЗДІЛ VI

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ

Стаття 58

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти покладають на Комісію відповідно до умов, встановлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 3(2), статті 29(4) і статті 36(4), надано Комісії на п'ятирічний період з 25 грудня 2019 року.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 3(2), статті 29(4) і статті 36(4), можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Таке рішення набуває чинності на наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або з пізнішої дати, вказаної у ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 3(2), статті 29(4) і статті 36(4), набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж двох місяців з дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт, не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не заперечуватимуть. Такий період продовжують ще на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

РОЗДІЛ VII

ЗМІНИ ДО ІНШИХ ДИРЕКТИВ

Стаття 59

Зміни до Директиви 2002/87/ЄС

У статті 2 Директиви 2002/87/ЄС пункт 7 викласти у такій редакції:

«(7) «секторальні правила» означає правові акти Союзу щодо пруденційного нагляду за регульованими суб'єктами, зокрема регламенти Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (^{*1}) та (ЄС) № 2019/2033 (^{*2}), директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС, 2013/36/ЄС (^{*3}), 2014/65/ЄС (^{*4}) і (ЄС) 2019/2034 (^{*5}).

Стаття 60

Зміни до Директиви 2009/65/ЄС

У пункті (а) статті 7(1) Директиви 2009/65/ЄС пункт (iii) викласти у такій редакції:

«(iii) незалежно від суми таких вимог, сума власних коштів управлінської компанії не повинна бути меншою за суму, передбачену у статті 13 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*6}).

Стаття 61

Зміни до Директиви 2011/61/ЄС

У статті 9 Директиви 2011/61/ЄС параграф 5 викласти у такій редакції:

«5. Незважаючи на параграф 3, сума власних коштів управителя АІФ не повинна бути меншою за суму, що вимагається згідно зі статтею 13 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*7}).

Стаття 62

Зміни до Директиви 2013/36/ЄС

До Директиви 2013/36/ЄС внести такі зміни:

(1) назву викласти у такій редакції:

«Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС»;

(2) статтю 1 викласти у такій редакції:

«Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила стосовно:

- (a) доступу до діяльності кредитних установ;
- (b) наглядових повноважень та інструментів для пруденційного нагляду за кредитними установами з боку компетентних органів;
- (c) пруденційного нагляду за кредитними установами з боку компетентних органів відповідно до правил, визначених у Регламенті (ЄС) № 575/2013;
- (d) вимог до компетентних органів щодо публікації інформації у сфері пруденційного регулювання та нагляду за кредитними установами.»;

(3) до статті 2 внести такі зміни:

- (a) параграфи 2 та 3 вилучити; (b) у параграфі 5 пункт (1) вилучити;
- (c) параграф 6 викласти у такій редакції:
«6.
Суб'єкти, зазначені у пунктах (3)–(24) параграфа 5 цієї статті, розглядаються як фінансові установи для цілей статті 34 та глави 3 розділу VII.»;

(4) у статті 3(1) пункт (4) виключити;

(5) статтю 5 викласти у такій редакції:

«Стаття 5

Координація в державах-членах

Держави-члени, які мають більше одного компетентного органу з питань пруденційного нагляду за кредитними установами та фінансовими установами, повинні вжити необхідних заходів для організації координування діяльності таких органів.»;

(6) додати статтю такого змісту:

«Стаття 8a

Спеціальні вимоги щодо авторизації кредитних установ, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Держави-члени повинні вимагати від суб'єктів господарювання, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які вже отримали авторизацію відповідно до розділу II Директиви 2014/65/ЄС, подання заяви про надання авторизації згідно зі статтею 8 не пізніше дня настання будь-якої з таких подій:

- (a) середньомісячна загальна вартість активів, розрахована за 12 послідовних місяців, дорівнює або перевищує 30 млрд євро; або

(b) середньомісячна загальна вартість активів, розрахована за 12 послідовних місяців, менша за 30 млрд євро і суб'єкт господарювання входить до групи, де загальна вартість консолідованих активів усіх суб'єктів господарювання у складі групи, загальна вартість активів кожного з яких не перевищує 30 млрд євро і які здійснюють будь-які види діяльності, зазначені в пунктах (3) і (6) секції А додатка I до Директиви 2014/65/ЄС, дорівнює або перевищує 30 млрд євро, де обидва значення розраховані за 12 послідовних місяців.

2. Суб'єкти господарювання, зазначені в пункті (1)(b) цієї статті, можуть продовжувати здійснювати види діяльності, зазначені в пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, доки вони не отримають авторизацію, зазначену в параграфі 1 цієї статті.

3. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, суб'єкти господарювання, зазначені в пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які станом на 24 грудня 2019 року здійснювали діяльність як інвестиційні фірми, авторизовані згідно з Директивою 2014/65/ЄС, до 27 грудня 2020 року повинні подати заяву про надання авторизації згідно зі статтею 8 цієї статті.

4. Якщо після отримання інформації згідно зі статтею 95а Директиви 2014/65/ЄС компетентний орган встановить, що суб'єкт господарювання повинен бути авторизований як кредитна установа згідно зі статтею 8 цієї Директиви, він повинен повідомити суб'єкта господарювання та компетентний орган, як означено в пункті (26) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, і повинен взяти на себе здійснення процедури авторизації з дати такого повідомлення.

5. У випадках повторної авторизації компетентний орган, який надає авторизацію, повинен забезпечити максимальну оптимізацію процесу та врахування інформації з наявних авторизацій.

6. ЕВА розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення:

(a) інформації, яку суб'єкт господарювання повинен надавати компетентним органам у заяві про надання авторизації, включаючи програму діяльності, передбачену у статті 10;

(b) методології розрахування порогових значень, зазначених у параграфі 1.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у пунктах (a) і (b) першого підпараграфу, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 26 грудня 2020 року.»;

(7) у статті 18 додати пункт такого змісту:

«(aa) використовує свою авторизацію виключно для здійснення видів діяльності, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, і середня загальна вартість активів якої за п'ять послідовних років нижча за порогові значення, визначені в зазначеній статті;»;

(8) до статті 20 внести такі зміни:

(a) параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. ЕВА публікує на своєму вебсайті та регулярно оновлює список найменувань усіх кредитних установ, яким було надано авторизацію.»;

(b) додати параграф такого змісту:

«3а. Список, вказаний у параграфі 2 цієї статті, повинен включати найменування суб'єктів господарювання, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, та ідентифікувати такі кредитні установи. У такому списку також повинні бути вказані будь-які зміни в порівнянні з попередньою версією списку.»;

(9) у статті 21b параграф 5 викласти у такій редакції:

«5. Для цілей цієї статті:

(a) загальна вартість активів групи третьої країни в Союзі є сумою таких значень:

(i) загальна вартість активів кожної установи групи третьої країни в Союзі, відповідно до її консолідованого балансу або їхнього окремого балансу, якщо баланс установи

не консолідований; та

- (ii) загальна вартість активів кожної філії групи третьої країни, авторизованої у Союзі відповідно до цієї Директиви, Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 (^{*8}) або Директиви 2014/65/ЄС;

(b) термін «установа» також включає інвестиційні фірми;

(10) розділ IV вилучити;

(11) у статті 51(1) перший підпараграф викласти у такій редакції:

«1. Компетентні органи держави-члена ведення діяльності можуть подати запит до органу, що здійснює консолідований нагляд, якщо застосовується стаття 112(1), або до компетентних органів держави-члена розташування головного офісу про те, щоб філія кредитної установи вважалася істотною.»;

(12) у статті 53 параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. Параграф 1 не перешкоджає компетентним органам обмінюватися інформацією один з одним або передавати інформацію до ESRB, ЕВА або до європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків (далі — ESMA), створеного на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 (^{*9}), згідно з цією Директивою, Регламентом (ЄС) № 575/2013, Регламентом Європейського Парламенту і Ради № 2019/2033 (^{*10}), статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1092/2010, статтями 31, 35 і 36 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та статтями 31 і 36 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*11}) та іншими директивами, застосовними до кредитних установ. До такої інформації застосовується параграф 1.

(13) у статті 66(1) додати пункт такого змісту:

«(aa) здійснення принаймні одного з видів діяльності, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, і дотримання порогового значення, вказаного в зазначеній статті, без авторизації в якості кредитної установи;»;

(14) у статті 76(5) шостий підпараграф вилучити;

(15) у статті 86 параграф 11 викласти у такій редакції:

«11. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб установи мали плани відновлення ліквідності, у яких визначено належні стратегії та відповідні імплементаційні заходи для усунення можливого дефіциту ліквідності, у тому числі стосовно філій, заснованих в іншій державі-члені.

Компетентні органи повинні забезпечити, щоб установи тестували такі плани принаймні раз на рік, оновлювали їх на підставі результату альтернативних сценаріїв, визначених у параграфі 8, щоб вони повідомлялися вищому керівництву та затверджувалися ним і щоб, як наслідок, можливо було відповідним чином скоригувати внутрішні політики та процеси. Установи повинні вживати необхідних оперативних заходів для забезпечення того, щоб плани відновлення ліквідності могли бути невідкладно виконані. Для кредитних установ такі оперативні заходи повинні включати утримання забезпечення, яке може бути негайно використане для отримання фінансування від центрального банку. Це включає утримання забезпечення, за необхідності, у валюті іншої держави-члена або у валюті третьої країни, у якій кредитна установа має експозиції, та, у разі операційної необхідності, у межах території держави-члена ведення діяльності або третьої країни, у валюті якої вона має експозицію.»;

(16) у статті 110 параграф 2 вилучити;

(17) статтю 111 викласти у такій редакції:

«Стаття 111

Визначення органу, що здійснює консолідований нагляд

1. Якщо материнська компанія є материнською кредитною установою в державі-члені або материнською кредитною установою ЄС, нагляд на консолідованій основі здійснює компетентний орган, який здійснює нагляд за такою материнською кредитною установою в державі-члені або такою материнською кредитною установою ЄС на індивідуальній основі.

Якщо материнська компанія є материнською інвестиційною фірмою в державі-члені або материнською інвестиційною фірмою ЄС і жодна з її дочірніх компаній не є кредитною установою, нагляд на консолідованій основі здійснює компетентний орган, який здійснює нагляд за такою материнською інвестиційною фірмою в державі-члені або такою материнською інвестиційною фірмою ЄС на індивідуальній основі.

Якщо материнська компанія є материнською інвестиційною фірмою в державі-члені або материнською інвестиційною фірмою ЄС і принаймні одна з її дочірніх компаній є кредитною установою, нагляд на консолідованій основі здійснює компетентний орган відповідної кредитної установи або, у випадку декількох кредитних установ, кредитної установи з найбільшою загальною сумою балансу.

2. Якщо материнська компанія кредитної установи або інвестиційної фірми є материнською фінансовою холдинговою компанією у державі-члені, материнською фінансовою холдинговою компанією змішаного типу у державі-члені, материнською фінансовою холдинговою компанією ЄС або материнською фінансовою холдинговою компанією ЄС змішаного типу, нагляд на консолідованій основі здійснює компетентний орган, який здійснює нагляд за кредитною установою або інвестиційною фірмою на індивідуальній основі.

3. Якщо дві або більше кредитних установ чи інвестиційних фірм, авторизованих у Союзі, мають одну і ту саму материнську фінансову холдингову компанію у державі-члені, материнську фінансову холдингову компанію змішаного типу у державі-члені, материнську фінансову холдингову компанію ЄС або материнську фінансову холдингову компанію ЄС змішаного типу, нагляд на консолідованій основі здійснює:

- (a) компетентний орган кредитної установи, якщо в межах групи є лише одна кредитна установа;
- (b) компетентний орган кредитної установи з найбільшою загальною сумою балансу, якщо в межах групи є кілька кредитних установ; або
- (c) компетентний орган інвестиційної фірми з найбільшою загальною сумою балансу, якщо до складу групи не входить жодна кредитна установа.

4. Якщо вимагається консолідація відповідно до статті 18(3) або (6) Регламенту (ЄС) № 575/2013, нагляд на консолідованій основі здійснює компетентний орган кредитної установи з найбільшою загальною сумою балансу, або, якщо до складу групи не входить жодна кредитна установа, компетентний орган інвестиційної фірми з найбільшою загальною сумою балансу.

5. Як відступ від третього підпараграфу параграфу 1, від пункту (b) параграфу 3 та від параграфу 4, якщо компетентний орган здійснює нагляд на індивідуальній основі за більше ніж однією кредитною установою в межах групи, органом, що здійснює консолідований нагляд, буде компетентний орган, який здійснює нагляд на індивідуальній основі за однією або кількома кредитними установами в межах групи, якщо сума загальних балансів таких кредитних установ, за якими здійснюється нагляд, є вищою за суму загальних балансів кредитних установ, за якими здійснює нагляд на індивідуальній основі будь-який інший компетентний орган.

Як відступ від пункту (c) параграфу 3, якщо компетентний орган здійснює нагляд на індивідуальній основі за більше ніж однією інвестиційною фірмою в межах групи, органом, що здійснює консолідований нагляд, буде компетентний орган, який здійснює нагляд на індивідуальній основі за однією або кількома інвестиційними фірмами в межах групи з найвищою загальною сумою балансу в сукупності.

6. У деяких випадках компетентні органи можуть за спільною домовленістю відмовитися від застосування критеріїв, зазначених у параграфах 1, 3 і 4, і призначити інший компетентний орган для здійснення нагляду на консолідованій основі, якщо застосування критеріїв, вказаних у

зазначених параграфах, буде недоцільним, беручи до уваги відповідні кредитні установи або інвестиційні фірми та відносну важливість їхньої діяльності у відповідних державах-членах або необхідність забезпечення безперервності нагляду на консолідованій основі тим самим компетентним органом. У таких випадках материнська установа ЄС, материнська фінансова холдингова компанія ЄС, материнська фінансова холдингова компанія ЄС змішаного типу, кредитна установа або інвестиційна фірма з найбільшою загальною сумою балансу, залежно від випадку, повинна мати право висловити свою думку, перш ніж компетентні органи ухвалить рішення.

7. Компетентні органи повинні негайно повідомити Комісію та ЕВА про будь-яку домовленість, що підпадає під дію параграфа 6.»;

(18) у статті 114(1) перший підпараграф викласти у такій редакції:

«1. У разі виникнення надзвичайної ситуації, у тому числі ситуації, як описано у статті 18 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, або ситуації несприятливих змін на ринках, яка потенційно ставить під загрозу ринкову ліквідність і стабільність фінансової системи у будь-якій державі-члені, у якій авторизовані суб'єкти групи, або в разі заснування істотних філій, як зазначено у статті 51, орган, що здійснює консолідований нагляд, повинен, відповідно до секції 2 глави 1 розділу VII цієї Директиви та, якщо застосовно, секції 2 глави 1 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034, якомога швидше попередити ЕВА і органи, зазначені у статті 58(4) та статті 59, та повідомити всю інформацію, необхідну для виконання їхніх завдань. Такі обов'язки застосовуються до всіх компетентних органів.»;

(19) до статті 116 внести такі зміни:

(a) параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. Компетентні органи, які беруть участь у діяльності колегій органів нагляду, і ЕВА повинні тісно співпрацювати. Вимоги щодо забезпечення конфіденційності згідно із секцією II глави 1 розділу VII цієї Директиви та, якщо застосовно, секцією 2 глави 1 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034 не повинні перешкоджати компетентним органам обмінюватися конфіденційною інформацією з колегами органів нагляду. Створення та функціонування колегій органів нагляду не повинні впливати на права та обов'язки компетентних органів згідно із цією Директивою та Регламентом (ЄС) № 575/2013.»;

(b) у параграфі 6 перший підпараграф викласти у такій редакції:

«6. Компетентні органи, відповідальні за нагляд за дочірніми компаніями материнської установи ЄС, материнської фінансової холдингової компанії ЄС або материнської фінансової холдингової компанії ЄС змішаного типу, і компетентні органи держави-члена ведення діяльності, у якій засновані істотні філії, як зазначено у статті 51, центральні банки ЄСЦБ, у відповідних випадках, і наглядові органи третіх країн, залежно від випадку та з урахуванням вимог щодо забезпечення конфіденційності, які є еквівалентними, на думку всіх компетентних органів, вимогам згідно із секцією II глави 1 розділу VII цієї Директиви та, якщо застосовно, секцією 2 глави 1 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034, можуть брати участь у діяльності колегій органів нагляду.»;

(c) у параграфі 9 перший підпараграф викласти у такій редакції:

«9. Орган, що здійснює консолідований нагляд, з урахуванням вимог щодо забезпечення конфіденційності згідно із секцією II глави 1 розділу VII цієї Директиви та, якщо застосовно, секцією 2 глави 1 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034, інформує ЕВА про діяльність колегії органів нагляду, у тому числі в надзвичайних ситуаціях, і повідомляє ЕВА всю інформацію, яка має особливе значення для цілей наглядової конвергенції.»;

(20) у статті 125 параграф 2 викласти у такій редакції:

«2. На інформацію, отриману в рамках нагляду на консолідованій основі та, зокрема, на будь-який обмін інформацією між компетентними органами, що передбачений у цій Директиві, поширюються вимоги щодо збереження професійної таємниці, які принаймні еквівалентні вимогам, зазначеним у статті 53(1) цієї Директиви для кредитних установ, або згідно зі статтею 15 Директиви (ЄС) 2019/2034.»;

(21) у статті 128 п'ятий параграф вилучити;

- (22) у статті 129 параграфи 2, 3 та 4 вилучити;
- (23) у статті 130 параграфи 2, 3 та 4 вилучити;
- (24) у статті 143(1) пункт (d) викласти у такій редакції:

«(d) без обмеження положень, визначених у секції II глави 1 розділу VII цієї Директиви та, якщо застосовно, положень, визначених у секції 2 глави 1 розділу IV Директиви (ЄС) 2019/2034, агреговані статистичні дані про ключові аспекти впровадження пруденційного режиму в кожній державі-члені, у тому числі про кількість і природу наглядових заходів, вжитих відповідно до пункту (a) статті 102(1), і адміністративних санкцій, застосованих згідно зі статтею 65 цієї Директиви.»

Стаття 63

Зміни до Директиви 2014/59/ЄС

До Директиви 2014/59/ЄС внести такі зміни:

- (1) у статті 2(1) пункт (3) викласти у такій редакції:

«(3) «інвестиційна фірма» означає інвестиційну фірму, як означено в пункті (22) статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (^{*12}), що підпадає під дію вимоги до початкового капіталу, встановленої у статті 9(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (^{*13}).

- (2) **▼C1**

у статті 45 додати параграф такого змісту:

«3. Згідно зі статтею 65 Регламенту (ЄС) № 2019/2033, покликання на статтю 92 Регламенту (ЄС) № 575/2013 у цій Директиві стосовно вимог до власних коштів на індивідуальній основі для інвестиційних фірм, зазначених у пункті 3 статті 2(1) цієї Директиви, які не є інвестиційними фірмами, зазначеними у статті 1(2) або (5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, необхідно тлумачити таким чином:

▼B

- (a) покликання на пункт (c) статті 92(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 стосовно вимоги до коефіцієнта достатності сукупного капіталу в цій Директиві є покликанням на статтю 11(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
- (b) покликання на статтю 92(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013 стосовно загальної суми ризикової експозиції в цій Директиві є покликанням на застосовну вимогу у статті 11(1) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, помножену на 12,5.

Згідно зі статтею 65 Директиви (ЄС) 2019/2034, покликання на статтю 104а Директиви 2013/36/ЄС у цій Директиві стосовно додаткових вимог до власних коштів інвестиційних фірм, зазначених у пункті 3 статті 2(1) цієї Директиви, які не є інвестиційними фірмами, зазначеними у статті 1(2) або (5) Регламенту (ЄС) № 2019/2033, необхідно тлумачити як покликання на статтю 40 Директиви (ЄС) 2019/2034.»

Стаття 64

Зміни до Директиви 2014/65/ЄС

До Директиви 2014/65/ЄС внести такі зміни:

- (1) у статті 8 пункт (c) викласти у такій редакції:

«(с) більше не виконує умови, згідно з якими було надано авторизацію, як-от дотримання умов, визначених у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 (*14);

(2) статтю 15 викласти у такій редакції: «*Стаття 15*

Достатність початкового капіталу

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи надавали авторизацію, тільки якщо інвестиційна фірма має достатній початковий капітал згідно з вимогами статті 9 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2034 (*15), з урахуванням характеру відповідної інвестиційної послуги або діяльності.

(3) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41

Надання авторизації

1. Компетентний орган держави-члена, у якій фірма третьої країни заснувала або має намір заснувати філію, повинен надавати авторизацію, тільки якщо такий компетентний орган переконався, що:

- (a) виконані умови відповідно до статті 39; та
- (b) філія фірми третьої країни буде здатна відповідати положенням, зазначеним у параграфах 2 і 3.

Компетентний орган повинен повідомити фірму третьої країни про надання або відмову в наданні авторизації протягом шести місяців після подання повної заяви.

2. Філія фірми третьої країни, авторизована згідно з параграфом 1, повинна виконувати зобов'язання, встановлені у статтях 16–20, 23, 24, 25 і 27, статті 28(1) та статтях 30, 31 і 32 цієї Директиви та у статтях 3–26 Регламенту (ЄС) № 600/2014, а також в інструментах, ухвалених відповідно до них, і повинна підлягати нагляду з боку компетентного органу держави-члена, у якій була надана авторизація.

Держави-члени не повинні встановлювати жодних додаткових вимог до організації та діяльності філії стосовно питань, охоплених цією Директивою, і не повинні надавати будь-якій філії фірм третіх країн переваги порівняно з фірмами Союзу.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи щорічно повідомляли ESMA перелік філій фірм третіх країн, які здійснюють діяльність на їхній території.

ESMA повинен щорічно публікувати перелік фірм третіх країн, які здійснюють діяльність у Союзі, включно з найменуваннями фірм третіх країн, яким належать відповідні філії.

3. Філія фірми третьої країни, яка авторизована згідно з параграфом 1, повинна щорічно повідомляти компетентному органу, зазначеному в параграфі 2, таку інформацію:

- (a) обсяг і сферу охоплення послуг і діяльності, що їх філія надає або здійснює у відповідній державі-члені;
- (b) для фірм третіх країн, які здійснюють діяльність, зазначену в пункті (3) секції А додатка I, місячну мінімальну, середню та максимальну експозицію для контрагентів із ЄС;
- (c) для фірм третіх країн, які здійснюють діяльність, зазначену в пункті (6) секції А додатка I, загальну вартість фінансових інструментів, створених контрагентами із ЄС, які були гарантовані або розміщені на підставі твердого зобов'язання за попередні 12 місяців;
- (d) оборот і сукупну вартість активів, що відповідають послугам і видам діяльності, зазначеним у пункті (a);

- (e) детальний опис механізмів захисту інвесторів, доступних для клієнтів філії, у тому числі прав таких клієнтів за схемою компенсації інвесторам, зазначеною в пункті (f) статті 39(2);
- (f) політику та механізми управління ризиками, які застосовуються філією при наданні послуг та здійсненні видів діяльності, зазначених у пункті (a);
- (g) механізми управління, включаючи виконавців ключових функцій у рамках діяльності філії;
- (h) будь-яку іншу інформацію, яку компетентні органи вважають необхідною для забезпечення можливості здійснення комплексного моніторингу діяльності філії.

4. За запитом компетентні органи повинні повідомляти ESMA таку інформацію:

- (a) усі авторизації для філій, авторизованих згідно з параграфом 1, і будь-які подальші зміни в таких авторизаціях;
- (b) обсяг і сфера охоплення послуг і діяльності, що їх авторизована філія надає або здійснює у відповідній державі-члені;
- (c) оборот і сукупна вартість активів, що відповідають послугам і видам діяльності, зазначеним у пункті (a);
- (d) найменування групи третьої країни, до складу якої входить авторизована філія.

5. Компетентні органи, зазначені в параграфі 2 цієї статті, компетентні органи суб'єктів, що входять до тієї самої групи, до якої належать філії фірм третіх країн, які авторизовані згідно з параграфом 1, ESMA та ЕВА повинні тісно співпрацювати, щоб забезпечити, що вся діяльність відповідної групи підлягає комплексному, узгодженому та дієвому нагляду згідно із цією Директивою, Регламентом (ЄС) № 575/2013, Регламентом (ЄС) № 600/2014, Регламентом (ЄС) № 2019/2033, Директивою 2013/36/ЄС і Директивою (ЄС) 2019/2034.

6. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, щоб визначити формат, у якому необхідно надавати інформацію, зазначену в параграфах 3 і 4.

ESMA повинен надати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 26 вересня 2020 року.

Комісії надано повноваження доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення імплементаційних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.»;

- (4) статтю 42 викласти у такій редакції:

«Стаття 42

Надання послуг за виключною ініціативою клієнта

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли непрофесійний або професійний клієнт у розумінні секції II додатка II, заснований або розташований у Союзі, ініціює, за власною виключною ініціативою, надання інвестиційної послуги або здійснення інвестиційної діяльності фірмою третьої країни, вимога щодо авторизації відповідно до статті 39 не застосовувалася до надання такої послуги або здійснення такої діяльності фірмою третьої країни для такої особи, включно з відносинами, безпосередньо пов'язаними з наданням такої послуги або здійсненням такої діяльності.

Без обмеження внутрішньогрупових відносин, коли фірма третьої країни, у тому числі через суб'єкта, що діє від її імені або має тісні зв'язки з такою фірмою третьої країни або будь-якою особою, що діє від імені такого суб'єкта, пропонує свої послуги клієнтам або потенційним клієнтам у Союзі, це не вважається послугою, наданою за власною виключною ініціативою клієнта.

2. Ініціатива з боку клієнта, як зазначено в параграфі 1, не надає права фірмі третьої країни реалізувати такому клієнту нові категорії інвестиційних продуктів або інвестиційних послуг в інший спосіб, крім як через філію, якщо її наявність вимагається згідно з національним правом.»;

(5) у статті 49 параграф 1 викласти у такій редакції:

«1. Держави-члени повинні вимагати, щоб регульовані ринки ухвалили режими розмірів кроку зміни ціни для акцій, депозитарних розписок, біржових інвестиційних фондів, сертифікатів та інших подібних фінансових інструментів, а також для будь-якого іншого фінансового інструмента, для якого розроблені регуляторні технічні стандарти згідно з параграфом 4. Застосування розмірів кроку зміни ціни не повинне перешкоджати регульованим ринками зіставляти великі за обсягом розпорядження за середньою ціною між поточними цінами купівлі та продажу.»;

(6) у статті 81(3) пункт (а) викласти у такій редакції:

«(а) для перевірки дотримання умов, які регулюють здійснення діяльності інвестиційних фірм, і сприяння моніторингу здійснення такої діяльності, адміністративних процедур і процедур бухгалтерського обліку, механізмів внутрішнього контролю;»;

(7) додати статтю такого змісту:

«Стаття 95а

Перехідне положення щодо авторизації кредитних установ, зазначених у пункті (1)(b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Компетентні органи повинні повідомити компетентному органу, зазначеному у статті 8 Директиви 2013/36/ЄС, якщо передбачена загальна вартість активів суб'єкта господарювання, який подав заяву про надання авторизації згідно з розділом II цієї Директиви до 25 грудня 2019 року для здійснення видів діяльності, зазначених у пунктах (3) і (6) секції А додатка I, дорівнює або перевищує 30 млрд євро, і повідомити про це заявника.».

РОЗДІЛ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 65

Покликання на Директиву 2013/36/ЄС в інших правових актах Союзу

Для цілей пруденційного нагляду та врегулювання, які стосуються інвестиційних фірм, покликання на Директиву 2013/36/ЄС в інших правових актах Союзу необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву.

Стаття 66

Перегляд

До 26 червня 2024 року Комісія, у тісній співпраці з ЕВА та ESMA, повинна подати звіт разом із законодавчою пропозицією, якщо це доцільно, до Європейського Парламенту і Ради щодо таких питань:

- (а) положення про винагороду в цій Директиві та в Регламенті (ЄС) № 2019/2033, а також у директивах 2009/65/ЄС і 2011/61/ЄС з метою досягнення рівних умов для всіх інвестиційних фірм, які здійснюють діяльність у Союзі, у тому числі застосування таких положень:
- (б) доцільність вимог щодо звітування та розкриття інформації в цій Директиві та в Регламенті (ЄС) № 2019/2033 з урахуванням принципу пропорційності;
- (с) оцінювання, з урахуванням звіту ЕВА, зазначеного у статті 35, і таксономії сталих фінансів, на предмет того, чи будь-які:

- (i) ризики ЕСУ необхідно враховувати для внутрішнього управління інвестиційною фірмою;
  - (ii) ризики ЕСУ необхідно враховувати для політики винагороди інвестиційної фірми;
  - (iii) ризики ЕСУ необхідно враховувати для підходу до ризиків;
  - (iv) ризики ЕСУ необхідно включати у процес наглядової перевірки та оцінювання;
- (d) ефективність угод про обмін інформацією згідно із цією Директивою;
  - (e) співпраця Союзу та держав-членів із третіми країнами щодо застосування цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033;
  - (f) імплементація цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 2019/2033 стосовно інвестиційних фірм залежно від їхньої організаційно-правової форми або моделі власності;
  - (g) потенціал інвестиційних фірм становити ризик порушення функціонування фінансової системи із серйозними негативними наслідками для фінансової системи та реальної економіки, а також належні макропруденційні інструменти для усунення такого ризику та заміни вимог пункту (d) статті 36(1) цієї Директиви;
  - (h) умови, згідно з якими компетентні органи можуть застосовувати до інвестиційних фірм, відповідно до статті 5 цієї Директиви, вимоги Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 67

Транспозиція

1. До 26 червня 2021 року держави-члени повинні ухвалити та опублікувати інструменти, необхідні для дотримання цієї Директиви. Вони повинні невідкладно повідомити про них Комісію.

▼C1

Вони повинні застосовувати такі інструменти з 26 червня 2021 року. Однак держави-члени повинні застосовувати інструменти, необхідні для дотримання пункту (6) статті 62 стосовно статті 8a(3) Директиви 2013/36/ЄС, не пізніше 27 грудня 2020 року, а заходи, необхідні для дотримання пункту (5) статті 64, — з 26 березня 2020 року.

▼B

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням в разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Після набуття чинності цією Директивою держави-члени повинні забезпечити інформування Комісії таким чином, щоб вона мала достатньо часу для надання своїх коментарів, про будь-які проекти законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, які вони мають намір ухвалити у сфері регулювання цієї Директиви.

3. Держави-члени повинні передати Комісії та ЕВА текст основних положень національного права, яке вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Якщо документів, які додаються до повідомлення про інструменти транспозиції, передбачені державами-членами, недостатньо для повного оцінювання відповідності транспонованих положень певним положенням цієї Директиви, Комісія може, за запитом ЕВА з метою виконання його завдань згідно з Регламентом (ЄС) № 1093/2010 або з власної ініціативи, вимагати від держав-членів надання детальнішої інформації стосовно транспозиції та імплементації таких положень і цієї Директиви.

Стаття 68

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).

(²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ОВ L 243, 11.09.2002, с. 1).

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 84).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/878 від 20 травня 2019 року про внесення змін до Директиви 2013/36/ЄС стосовно звільнених суб'єктів, фінансових холдингових компаній, фінансових холдингових компаній змішаного типу, винагороди, наглядових заходів і повноважень та заходів з консервації капіталу (ОВ L 150, 07.06.2019, с. 253).

(⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами, що належать до фінансового конгломерату, та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС, а також до директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС (ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1).

(⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1092/2010 від 24 листопада 2010 року про макропруденційний нагляд Європейського Союзу за фінансовою системою та заснування Європейської Ради із схемних ризиків (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 1).

(⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 від 04 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та торгові репозиторії (ОВ L 201, 27.07.2012, с. 1).

(⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності та про внесення змін до директив Ради 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС та скасування Директиви Ради 84/253/ЄЕС (ОВ L 157, 09.06.2006, с. 87).

(⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 73).

(¹⁰) Рекомендація Комісії від 30 квітня 2009 року про політики винагороди у секторі фінансових послуг (ОВ L 120, 15.05.2009, с. 22).

(^{*1}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).

(^{*2}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).

(^{*3}) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення

змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).

(*4) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349).

(*5) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).».

(*6) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).».

(*7) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).».

(*8) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 84)»;

(*9) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84).

(*10) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).

(*11) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).»;

(*12) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).

(*13) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).»;

(*14) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2033 від 27 листопада 2019 року про пруденційні вимоги для інвестиційних фірм та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 575/2013, (ЄС) № 600/2014 та (ЄС) № 806/2014 (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 1).»;

(*15) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2034 від 27 листопада 2019 року про пруденційний нагляд за інвестиційними фірмами та про внесення змін до директив 2002/87/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС, 2014/59/ЄС та 2014/65/ЄС (ОВ L 314, 05.12.2019, с. 64).»